

REGULAMENTUL (CE) NR. 1274/2008 AL COMISIEI

din 17 decembrie 2008

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1126/2008 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate (IAS) 1

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Prin Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 al Comisiei⁽²⁾ au fost adoptate anumite standarde și interpretări internaționale, în vigoare la 15 octombrie 2008.
- (2) La 6 septembrie 2007, Comitetul pentru standardele internaționale de contabilitate (IASB) a publicat standardul internațional de contabilitate (IAS) 1 revizuit *Prezentarea declarațiilor financiare*, denumit în continuare „IAS 1 revizuit”. IAS 1 revizuit modifică anumite cerințe legate de prezentarea declarațiilor financiare și solicită anumite informații suplimentare în anumite condiții, modificând de asemenea alte standarde de contabilitate. IAS 1 revizuit înlocuiește standardul internațional de contabilitate (IAS) 1 *Prezentarea declarațiilor financiare revizuit în 2003*, astfel cum a fost modificat în 2005.
- (3) În urma consultării Grupului de experți tehnici (GET) din cadrul Grupului consultativ european pentru raportarea financiară (EFRAG), s-a confirmat faptul că standardul IAS 1 îndeplinește criteriile tehnice necesare adoptării, stabilite la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002. În conformitate cu Decizia 2006/505/CE a Comisiei din 14 iulie 2006 de instituire

a Grupului de examinare a avizelor privind standardele contabile în vederea consilierii Comisiei cu privire la obiectivitatea și neutralitatea avizelor Grupului consultativ european pentru raportări financiare (EFRAG)⁽³⁾, Grupul de examinare a avizelor privind standardele contabile a examinat avizul EFRAG referitor la avizare și a informat Comisia Europeană că acest aviz este echilibrat și obiectiv.

- (4) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1126/2008 ar trebui modificat în consecință.
- (5) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 1126/2008, standardul internațional de contabilitate (IAS) 1 *Prezentarea declarațiilor financiare (revizuit în 2003)*, astfel cum a fost modificat în 2005, se înlocuiește cu standardul internațional de contabilitate (IAS) 1 *Prezentarea declarațiilor financiare (revizuit în 2007)* din anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Toate societățile comerciale aplică IAS 1 (revizuit în 2007), după cum se prevede în anexa la prezentul regulament, cel târziu la data începerii primului lor exercițiu financiar după data de 31 decembrie 2008.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 decembrie 2008.

Pentru Comisie
Charlie MCCREEVY
Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 320, 29.11.2008, p. 1.

⁽³⁾ JO L 199, 21.7.2006, p. 33.

ANEXĂ

STANDARDE INTERNAȚIONAL DE CONTABILITATE

IAS 1	– IAS 1 „Prezentarea declarațiilor financiare (revizuit în 2007)”
-------	---

STANDARDUL INTERNAȚIONAL DE CONTABILITATE 1

Prezentarea situațiilor financiare

OBIECTIV

- 1 Prezentul standard prescrie baza pentru prezentarea situațiilor financiare cu scop general, pentru a asigura comparabilitatea atât cu situațiile financiare ale entității din perioadele precedente, cât și cu situațiile financiare ale altor entități. Acesta stabilește dispoziții generale pentru prezentarea situațiilor financiare, orientări pentru structura acestora și cerințe minime privind conținutul lor.

DOMENIU DE APLICARE

- 2 O entitate trebuie să aplice prezentul standard la întocmirea și prezentarea situațiilor financiare cu scop general, în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS-uri).
- 3 Dispozițiile privind recunoașterea, evaluarea și prezentarea de informații privind tranzacțiile specifice și alte evenimente sunt tratate de alte IFRS-uri.
- 4 Prezentul standard nu se aplică structurii și conținutului situațiilor financiare interimare simplificate elaborate în conformitate cu IAS 34 *Raportarea financiară interimară*. Totuși, punctele 15-35 se aplică unor astfel de situații financiare. Prezentul standard se aplică în egală măsură tuturor entităților, inclusiv celor care prezintă situații financiare consolidate și celor care prezintă situații financiare individuale, conform definiției din IAS 27 *Situații financiare consolidate și individuale*.
- 5 Prezentul standard utilizează o terminologie corespunzătoare entităților cu scop lucrativ, inclusiv entităților comerciale din sectorul public. Dacă entitățile non-profit din sectorul privat sau public aplică prezentul standard, acestea ar putea fi nevoite să modifice descrierile utilizate pentru anumite elemente-rânduri din situațiile financiare și pentru situațiile financiare ca atare.
- 6 În mod similar, entitățile care nu au capital propriu după cum este acesta definit în IAS 32 *Instrumente financiare: prezentare* (de exemplu, anumite fonduri mutuale) și entitățile al căror capital social nu este capital propriu (de exemplu, unele entități cooperatiste), pot fi nevoite să adapteze prezentarea în situațiile financiare a intereselor membrilor sau ale deținătorilor de unități.

DEFINIȚII

- 7 Următorii termeni sunt folosiți în prezentul standard cu înțelesul specificat în continuare:

Situațiile financiare cu scop general (denumite „situații financiare”) sunt acelea menite să satisfacă nevoile utilizatorilor care nu se află în poziția de a impune entității să întocmească rapoarte adaptate nevoilor lor specifice de informații.

Imposibilitate Aplicarea unei dispoziții este imposibilă atunci când entitatea nu poate să o aplice după ce a făcut toate eforturile rezonabile în acest sens.

Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS-uri) sunt standardele și interpretările adoptate de către Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB). Ele cuprind:

- (a) Standarde Internaționale de Raportare Financiară;
- (b) Standarde Internaționale de Contabilitate; și
- (c) Interpretări elaborate de către Comitetul pentru Interpretări Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) sau de către fostul Comitet Permanent pentru Interpretări (SIC).

Semnificativ Omisiunile sau declarațiile eronate ale elementelor sunt semnificative dacă ar putea, individual sau împreună, să influențeze deciziile economice luate de utilizatori pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea și de natura omisiunilor sau erorilor luate în considerare în funcție de situațiile particulare. Mărimea sau natura elementului sau o combinație a acestora ar putea constitui factorul determinant.

Pentru a evalua măsura în care o omisiune sau o prezentare eronată poate influența deciziile economice ale utilizatorilor, fiind astfel semnificativă, trebuie luate în considerare caracteristicile acelor utilizatori. *Cadrul general pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare* arată la punctul 25 că „se presupune că utilizatorii dispun de cunoștințe suficiente privind afacerile și activitățile economice, precum și contabilitatea și au dorința de a studia informațiile prezentate cu atenția cuvenită”. Prin urmare, evaluarea trebuie să ia în considerare modul în care utilizatorii cu astfel de caracteristici ar putea fi influențați în mod rezonabil în luarea deciziilor economice.

Notele conțin informații suplimentare față de cele prezentate în situația poziției financiare, situația rezultatului global, contul de profit și pierdere distinct (dacă este prezentat), situația modificărilor în capitalurile proprii și situația fluxurilor de trezorerie. Notele oferă descrieri narative sau detalieri ale elementelor prezentate în acele situații și informații privind elementele care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi recunoscute în acele situații.

Alte elemente ale rezultatului global cuprind elementele de venit și cheltuieli (inclusiv ajustările din reclasificare) care nu sunt recunoscute în profit sau pierdere așa cum este impus sau permis de către alte IFRS-uri.

Alte elemente ale rezultatului global includ:

- (a) modificări ale surplusului din reevaluare (a se vedea IAS 16 *Imobilizări corporale* și IAS 38 *Imobilizări necorporale*);
- (b) câștiguri și pierderi actuariale privind planurile de beneficii determinate recunoscute conform punctului 93A din IAS 19 *Beneficiile angajaților*;
- (c) câștiguri și pierderi care rezultă din conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate (a se vedea IAS 21 *Efectele variației cursurilor de schimb valutar*);
- (d) câștiguri și pierderi din reevaluarea activelor financiare disponibile pentru vânzare (a se vedea IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*);
- (e) partea efectivă a câștigurilor și pierderilor aferente instrumentelor de acoperire împotriva riscului din acoperirea împotriva riscului asociat fluxurilor de trezorerie (a se vedea IAS 39).

Proprietarii sunt deținătorii instrumentelor clasificate drept capitaluri proprii.

Profitul sau pierderea reprezintă totalul veniturilor minus cheltuielile, mai puțin componentele altor elemente ale rezultatului global.

Ajustările din reclasificare reprezintă sumele reclasificate în profit sau pierdere în decursul perioadei curente care au fost recunoscute în cadrul altor elemente ale rezultatului global în perioada curentă sau în perioadele anterioare.

Rezultatul global total reprezintă modificarea capitalurilor proprii, în decursul unei perioade, care rezultă din tranzacții și din alte evenimente, altele decât acele modificări care rezultă din tranzacțiile cu proprietarii în calitatea lor de proprietari.

Rezultatul global total cuprinde toate componentele „profitului sau pierderii” și ale „altor elemente ale rezultatului global”.

- 8 Deși prezentul standard utilizează termenul „alte elemente ale rezultatului global”, „profit sau pierdere” și „rezultatul global total”, o entitate poate utiliza alți termeni pentru a descrie valorile totale dacă sensul este clar. De exemplu, o entitate poate utiliza termenul de „rezultat net” pentru a descrie profitul sau pierderea.

SITUAȚII FINANCIARE

Scopul situațiilor financiare

- 9 Situațiile financiare sunt o reprezentare structurată a poziției financiare și a performanței financiare ale unei entități. Obiectivul situațiilor financiare este de a oferi informații despre poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale unei entități, utile pentru o gamă largă de utilizatori în luarea deciziilor economice. Situațiile financiare prezintă, de asemenea, rezultatele gestiunii resurselor încredințate conducerii entităților. Pentru a atinge acest obiectiv, situațiile financiare oferă informații despre:
 - (a) activele;
 - (b) datoriile;
 - (c) capitalurile proprii;
 - (d) veniturile și cheltuielile, inclusiv câștigurile și pierderile;
 - (e) contribuțiile de la și distribuțiile către proprietari în calitatea acestora de proprietari; și
 - (f) fluxurile de trezorerie ale entității.

Aceste informații, împreună cu alte informații din note, ajută utilizatorii situațiilor financiare în estimarea viitoarelor fluxuri de trezorerie ale entității și în special a momentului de apariție și a gradului de certitudine a acestora.

Set complet de situații financiare

- 10 Un set complet de situații financiare conține:
- (a) o situație a poziției financiare la finalul perioadei;
 - (b) o situație a rezultatului global aferentă perioadei;
 - (c) o situație a modificărilor în capitalurile proprii aferentă perioadei;
 - (d) o situație a fluxurilor de trezorerie aferentă perioadei;
 - (e) note cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte informații explicative; și
 - (f) o situație a poziției financiare la începutul primei perioade comparative când o entitate aplică retrospectiv o politică contabilă sau realizează o retratare retrospectivă a elementelor din situațiile sale financiare sau când reclasifică elemente în situațiile sale financiare.
- O entitate poate utiliza pentru situații alte titluri decât cele utilizate în prezentul standard.
- 11 O entitate trebuie să prezinte în egală măsură toate situațiile financiare într-un set complet de situații financiare.
- 12 Așa cum este permis de către punctul 81, o entitate poate prezenta componentele de profit sau pierdere fie ca parte a unei situații unice a rezultatului global, fie într-un cont de profit și pierdere distinct. În cazul prezentării unui cont de profit și pierdere, acesta face parte dintr-un set complet de situații financiare și trebuie să fie prezentat imediat înainte de situația rezultatului global.
- 13 Multe entități prezintă, în afara situațiilor financiare, o analiză financiară realizată de conducere care descrie și explică caracteristicile principale ale performanței financiare și poziției financiare ale entității, precum și principalele incertitudini cu care aceasta se confruntă. Un astfel de raport poate include o analiză a:
- (a) principalilor factori și influențe care determină performanța financiară, inclusiv modificările mediului în care entitatea își desfășoară activitatea, reacția entității la aceste modificări și la efectul acestora, precum și politica de investiții a entității pentru a-și menține și îmbunătăți performanța financiară, inclusiv politica sa de dividende;
 - (b) surselor de finanțare ale entității și ratei vizate de îndatorare a capitalului; și
 - (c) resurselor entității care nu sunt recunoscute în situația poziției financiare conform IFRS-urilor.
- 14 Multe entități prezintă, de asemenea, în afara situațiilor financiare, rapoarte și situații cum ar fi rapoartele de mediu și situațiile privind valoarea adăugată, în special în sectoarele de activitate în care factorii de mediu sunt semnificativi și atunci când angajații sunt considerați a fi un grup important de utilizatori. Rapoartele și situațiile prezentate în afara situațiilor financiare nu intră în domeniul de aplicare a IFRS-urilor.

Caracteristici generale

Prezentarea fidelă și conformitatea cu IFRS-urile

- 15 Situațiile financiare trebuie să prezinte fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale unei entități. Prezentarea fidelă impune reprezentarea exactă a efectelor tranzacțiilor, a altor evenimente și condiții, în conformitate cu definițiile și criteriile de recunoaștere pentru active, datorii, venituri și cheltuieli stabilite în *Cadrul general*. Se presupune că aplicarea IFRS-urilor, cu prezentarea de informații suplimentare, atunci când este necesar, are drept rezultat situații financiare care realizează o prezentare fidelă.
- 16 O entitate ale cărei situații financiare sunt conforme cu IFRS-urile trebuie să prezinte în note o declarație explicită și fără rezerve privind această conformitate. O entitate nu trebuie să descrie situațiile financiare ca fiind conforme cu IFRS-urile decât dacă acestea respectă toate dispozițiile IFRS-urilor.

- 17 În aproape toate situațiile, o entitate obține o prezentare fidelă prin respectarea IFRS-urilor aplicabile. O prezentare fidelă impune, de asemenea, unei entități:
- să selecteze și să aplice politici contabile în conformitate cu IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*. IAS 8 stabilește o ierarhie de îndrumări cu valoare de normă pe care conducerea le ia în considerare în absența unui IFRS care se aplică în mod specific unui element.
 - să prezinte informații inclusiv politicile contabile, într-o manieră care să ofere informații relevante, fiabile, comparabile și inteligibile;
 - să ofere prezentări suplimentare atunci când respectarea unor anumite dispoziții din IFRS-uri este insuficientă, pentru a permite utilizatorilor să înțeleagă impactul anumitor tranzacții, altor evenimente și condiții asupra poziției financiare și performanței financiare a entității.
- 18 O entitate nu poate rectifica politicile contabile neadecvate nici prin evidențierea politicilor contabile utilizate, nici prin note sau material explicativ.
- 19 În cazurile extrem de rare în care conducerea ajunge la concluzia că respectarea unei dispoziții dintr-un IFRS ar induce atât de mult în eroare încât ar intra în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare stabilit în *Cadrul general*, entitatea trebuie să se abată de la acea dispoziție în maniera prezentată la punctul 20 dacă cadrul relevant de reglementare impune acest lucru sau nu interzice o astfel de abatere.
- 20 Atunci când o entitate se abate de la o dispoziție a unui IFRS în conformitate cu punctul 19, ea trebuie să prezinte:
- concluzia conducerii că situațiile financiare prezintă fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale entității;
 - conformitatea cu IFRS-urile aplicabile, cu excepția abaterii de la o anumită dispoziție pentru realizarea unei prezentări fidele;
 - titlul IFRS-ului de la care s-a abătut entitatea, natura abaterii, inclusiv tratamentul pe care l-ar impune IFRS-ul, motivul pentru care tratamentul ar induce atât de mult în eroare în circumstanțele respective încât ar intra în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare prevăzut în *Cadrul general* și tratamentul adoptat; și
 - pentru fiecare perioadă prezentată, impactul financiar al abaterii asupra fiecărui element din situațiile financiare care ar fi fost raportat dacă s-ar fi respectat dispoziția.
- 21 Atunci când o entitate nu a respectat o dispoziție a unui IFRS într-o perioadă anterioară, iar acea abatere afectează sumele recunoscute în situațiile financiare pentru perioada curentă, entitatea trebuie să facă prezentările prevăzute de punctul 20 literele (c) și (d).
- 22 Punctul 21 se aplică, de exemplu, atunci când o entitate s-a abătut într-o perioadă anterioară de la o dispoziție dintr-un IFRS în evaluarea activelor sau datoriilor, iar acea abatere afectează evaluarea modificărilor activelor și datoriilor recunoscute în situațiile financiare ale perioadei curente.
- 23 În situațiile extrem de rare când conducerea ajunge la concluzia că respectarea unei dispoziții dintr-un IFRS ar induce atât de mult în eroare încât ar intra în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare stabilit în *Cadrul general*, dar cadrul de reglementare relevant interzice abaterea de la acea dispoziție, entitatea trebuie să facă tot posibilul pentru a reduce aspectele conformității care sunt percepute ca inducând în eroare, prezentând:
- titlul IFRS-ului respectiv, natura dispoziției și motivul pentru care conducerea a ajuns la concluzia că respectarea acelei dispoziții induce atât de mult în eroare în circumstanțele respective încât intră în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare prevăzut în *Cadrul general*; și
 - pentru fiecare perioadă prezentată, ajustările fiecărui element din situațiile financiare pe care conducerea le-a considerat ca fiind necesare pentru obținerea unei prezentări fidele.

24 În sensul punctelor 19-23, un element al informațiilor va intra în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare atunci când nu reprezintă fidel tranzacțiile, alte evenimente și condiții pe care fie dorește să le reprezinte, fie se așteaptă în mod normal să le reprezinte și, în consecință, ar putea să influențeze deciziile economice luate de către utilizatorii situațiilor financiare. Atunci când se evaluează măsura în care respectarea unei dispoziții specifice dintr-un IFRS ar induce atât de mult în eroare încât ar intra în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare prevăzut în *Cadrul general*, conducerea ia în considerare:

- (a) motivul pentru care obiectivul situațiilor financiare nu este atins în circumstanțele respective; și
- (b) cum se pot deosebi circumstanțele entității de cele ale altor entități care respectă dispoziția. Dacă alte entități în circumstanțe similare respectă dispoziția, există o prezumție relativă potrivit căreia respectarea dispoziției de către entitate nu ar fi indus atât de mult în eroare încât să intre în contradicție cu obiectivul situațiilor financiare prevăzut în *Cadrul general*.

Continuitatea activității

25 La întocmirea situațiilor financiare, conducerea trebuie să evalueze capacitatea entității de a-și continua activitatea. O entitate trebuie să întocmească situațiile financiare pe baza continuității activității, cu excepția cazului în care conducerea fie intenționează să lichideze entitatea sau să înceteze activitatea, fie nu are o altă alternativă realistă decât să procedeze astfel. Atunci când, la efectuarea evaluării, conducerea este conștientă de incertitudini semnificative legate de evenimente sau condiții care pot cauza îndoiele semnificative asupra capacității entității de a-și continua activitatea, incertitudinile respective trebuie prezentate. Atunci când o entitate nu întocmește situațiile financiare pe baza continuității activității, ea trebuie să prezinte acest fapt, împreună cu baza de întocmire a situațiilor financiare și motivul pentru care entitatea nu își va mai putea continua activitatea.

26 Atunci când evaluează măsura în care este adecvată prezumția continuității activității, conducerea ia în considerare toate informațiile disponibile despre viitor, care reprezintă cel puțin o perioadă de douăsprezece luni de la finalul perioadei de raportare, dar fără a se limita la aceasta. Gradul luării în considerare depinde de fiecare caz în parte. Atunci când entitatea a avut o activitate profitabilă în trecut și acces fără dificultăți la resurse financiare, entitatea poate ajunge la concluzia că prezumția continuității activității este adecvată, fără o analiză detaliată. În alte cazuri, conducerea poate fi nevoită să ia în considerare o gamă largă de factori care afectează profitabilitatea curentă și anticipată, graficele de rambursare a datorilor și sursele potențiale de înlocuire a finanțării, înainte de a fi sigură că prezumția continuității activității este adecvată.

Contabilitatea de angajamente

- 27 O entitate trebuie să-și întocmească situațiile financiare folosind contabilitatea de angajamente, cu excepția informațiilor privind fluxurile de trezorerie.
- 28 Atunci când se folosește contabilitatea de angajamente, o entitatea recunoaște elementele drept active, datorii, capitaluri proprii, venituri și cheltuieli (elementele situațiilor financiare), atunci când acestea respectă definițiile și criteriile de recunoaștere pentru acele elemente din *Cadrul general*.

Pragul de semnificație și agregarea

- 29 O entitate trebuie să prezinte distinct fiecare clasă semnificativă de elemente similare. O entitate trebuie să prezinte distinct elementele care au natură sau funcție diferită, cu excepția cazului în care acestea sunt nesemnificative.
- 30 Situațiile financiare rezultă din prelucrarea unui volum mare de tranzacții sau alte evenimente care sunt structurate prin agregare pe grupe în funcție de natura sau funcția lor. Etapa finală a procesului de agregare și clasificare este prezentarea de date condensate și clasificate care formează elemente-rânduri în situațiile financiare. Dacă un element-rând nu este în mod individual semnificativ, atunci el este agregat cu alte elemente fie în acele situații, fie în note. Un element care nu este suficient de semnificativ pentru a fi prezentat distinct în acele situații financiare poate fi, totuși, prezentat distinct în note.
- 31 O entitate nu trebuie să realizeze o prezentare distinctă de informații prevăzută de un IFRS dacă informațiile sunt nesemnificative.

Compensarea

- 32 O entitate nu trebuie să compenseze activele și datorile sau veniturile și cheltuielile, cu excepția cazului în care compensarea este impusă sau permisă de un IFRS.
- 33 O entitate trebuie să raporteze distinct atât activele și datorile, cât și veniturile și cheltuielile. Compensarea în situațiile rezultatului global sau a poziției financiare, sau în contul de profit și pierdere separat (dacă acesta este prezentat), cu excepția cazului în care compensarea reflectă fondul economic al tranzacției sau un alt eveniment, micșorează capacitatea utilizatorilor atât de a înțelege tranzacțiile, alte evenimente și condiții care au apărut, cât și de a evalua viitoarele fluxuri de trezorerie ale entității. Evaluarea activelor după deducerea reducerilor de valoare - de exemplu, ajustări pentru deprecierea stocurilor și ajustări pentru creanțele incerte - nu se consideră compensare.

34 IAS 18 *Venituri* definește veniturile și impune unei entități să le evalueze la valoarea justă a contraprestației primite sau de primit, luând în considerare valoarea oricărei reduceri comerciale și de volum acordate de entitate. O entitate efectuează, în decursul activităților sale curente, alte tranzacții care nu generează venituri, dar care sunt ocazionate de principalele activități generatoare de venituri. O entitate prezintă rezultatele unor astfel de tranzacții, atunci când această prezentare reflectă fondul economic al tranzacției sau a unui alt eveniment, prin compensarea oricăror venituri cu cheltuielile asociate care apar din aceeași tranzacție. De exemplu:

- (a) o entitate prezintă câștigurile și pierderile din cedarea activelor imobilizate, inclusiv investițiile și activele de exploatare prin deducerea valorii contabile a activului și a cheltuielilor de vânzare aferente din încasările din cedare; și
- (b) o entitate poate compensa cheltuielile legate de un provizion care este recunoscut în conformitate cu IAS 37 *Provizioane, datorii contingente și active contingente* și rambursat în baza unui contract cu o parte terță (de exemplu, angajamentul unui furnizor de a oferi garanție) cu rambursările aferente.

35 În plus, o entitate raportează pe o bază netă câștigurile și pierderile care apar dintr-un grup de tranzacții similare, de exemplu, câștigurile și pierderile din diferențele de curs valutar sau câștigurile și pierderile aferente instrumentelor financiare deținute în vederea tranzacționării. Cu toate acestea, o entitate prezintă distinct astfel de câștiguri și pierderi dacă ele sunt semnificative.

Frecvența raportării

36 O entitate trebuie să prezinte un set complet de situații financiare (inclusiv informații comparative) cel puțin anual. Atunci când o entitate modifică finalul perioadei sale de raportare și prezintă situații financiare pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de un an, entitatea trebuie să prezinte, în plus față de perioada acoperită de situațiile financiare:

- (a) motivul folosirii unei perioade mai lungi sau mai scurte; și
- (b) faptul că valorile prezentate în situațiile financiare nu sunt pe deplin comparabile.

37 În mod normal, o entitate întocmește în mod consecvent situații financiare pentru o perioadă de un an. Totuși, din motive practice, anumite entități preferă să raporteze, de exemplu, pentru o perioadă de 52 de săptămâni. Prezentul standard nu împiedică această practică.

Informații comparative

38 Cu excepția cazului în care IFRS-urile permit sau prevăd altfel, o entitate trebuie să prezinte informațiile comparative aferente perioadei precedente, pentru toate sumele raportate în situațiile financiare ale perioadei curente. O entitate trebuie să includă informații comparative pentru informațiile narative și descriptive atunci când acest lucru este relevant pentru înțelegerea situațiilor financiare ale perioadei curente.

39 O entitate care prezintă informații comparative trebuie să prezinte cel puțin două situații ale poziției financiare, două situații din fiecare categorie de alte situații precum și notele aferente. Atunci când o entitate aplică o politică contabilă retroactiv sau efectuează o retratare retroactivă a elementelor din situațiile sale financiare sau când reclasifică elemente din situațiile sale financiare, aceasta trebuie să prezinte cel puțin trei situații ale poziției financiare, două situații din fiecare categorie de alte situații, precum și notele aferente. O entitate prezintă situațiile poziției financiare la:

- (a) finalul perioadei curente,
- (b) finalul perioadei anterioare (care coincide cu începutul perioadei curente), și
- (c) începutul primei perioade comparative.

40 În unele cazuri, informațiile narative furnizate în situațiile financiare pentru perioada (perioadele) anterioară(e) continuă să fie relevante în perioada curentă. De exemplu, o entitate prezintă în perioada curentă detalii privind un litigiu, a cărei soluționare era nesigură la finalul perioadei de raportare imediat anterioare și este încă nerezolvat. Pentru utilizatori sunt utile informațiile privind existența respectivei incertitudini la finalul perioadei de raportare imediat anterioare și privind măsurile care au fost luate, în cursul perioadei, pentru clarificarea incertitudinii.

41 Atunci când entitatea modifică prezentarea sau clasificarea elementelor din situațiile sale financiare, entitatea trebuie să reclasifice sumele comparative, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil de realizat. Atunci când entitatea reclasifică valorile comparative, entitatea trebuie să prezinte:

- (a) natura reclasificării;

- (b) valoarea fiecărui element sau clasă de elemente care este reclasificat(ă); și
- (c) motivul reclasificării.
- 42 În situația în care reclasificarea sumelor comparative este imposibilă, o entitate trebuie să prezinte:
- (a) motivul pentru care sumele nu au fost reclasificate; și
- (b) natura ajustărilor care ar fi fost făcute dacă valorile ar fi fost reclasificate.
- 43 Ameliorarea comparabilității informației între perioade ajută utilizatorii să ia decizii economice, în special prin faptul că permite evaluarea tendințelor din informația financiară cu scopul de a face prognoze. În anumite circumstanțe, este imposibilă reclasificarea informației comparative pentru o anumită perioadă anterioară în vederea obținerii comparabilității cu perioada curentă. De exemplu, s-ar putea ca, în perioada (perioadele) anterioară(e), entitatea să nu fi colectat datele într-o manieră care să permită reclasificarea lor și s-ar putea ca reconstituirea informațiilor să nu fie posibilă.
- 44 IAS 8 tratează ajustările ale informațiilor comparative care sunt necesare în cazul în care o entitate modifică o politică contabilă sau corectează o eroare.
- Consecvența prezentării*
- 45 O entitate trebuie să mențină modul de prezentare și clasificare a elementelor în situațiile financiare de la o perioadă la alta, cu excepția cazului în care:
- (a) se pare că, în urma unei modificări semnificative în natura activității entității sau în urma unei analize a situațiilor sale financiare, o altă prezentare sau clasificare ar fi fost mai potrivită având în vedere criteriile pentru selecția și aplicarea politicilor contabile din IAS 8; sau
- (b) un IFRS impune o modificare a prezentării.
- 46 De exemplu, o achiziție sau o cedare semnificativă ori o revizuire a prezentării situațiilor financiare poate sugera că situațiile financiare trebuie prezentate diferit. O entitate modifică prezentarea situațiilor sale financiare doar dacă noua prezentare oferă informații fiabile și este mai relevantă pentru utilizatorii situațiilor financiare, și este probabilă utilizarea în continuare a acestei structuri revizuite astfel încât să nu fie afectată comparabilitatea. Atunci când se fac astfel de modificări ale prezentării, o entitate își reclasifică informațiile comparative în conformitate cu punctele 41 și 42.

STRUCTURĂ ȘI CONȚINUT

Introducere

- 47 Prezentul standard impune ca anumite informații să fie prezentate în situația poziției financiare sau în cea a rezultatului global, în contul de profit și pierdere separat (dacă este prezentat) sau în situația modificărilor capitalurilor proprii, și impune prezentarea altor elemente-rânduri fie în acele situații, fie în note. IAS 7 *Situația fluxurilor de trezorerie* stabilește dispoziții pentru prezentarea informațiilor privind fluxurile de trezorerie.
- 48 Prezentul standard utilizează uneori termenul „prezentarea informațiilor” într-un sens larg, cuprinzând elemente prezentate în situațiile financiare. Prezentările de informații sunt, de asemenea, cerute și de alte IFRS-uri. În cazul în care prezentul standard sau alt IFRS nu specifică contrariul, astfel de prezentări pot fi făcute în situațiile financiare.

Identificarea situațiilor financiare

- 49 O entitate trebuie să identifice clar situațiile financiare, separându-le de alte informații din același document publicat.
- 50 IFRS-urile se aplică numai situațiilor financiare și nu neapărat altor informații prezentate într-un raport anual, într-un formular al organismelor de reglementare sau în alt document. Prin urmare, este important ca utilizatorii să poată distinge informațiile elaborate prin utilizarea IFRS-urilor de alte informații care le pot fi folositoare, dar nu fac obiectul acelor dispoziții.

- 51 O entitate trebuie să identifice în mod clar fiecare situație financiară și notele. În plus, o entitate trebuie să evedențieze în mod special următoarele informații, și să le repete atunci când acest lucru este necesar în vederea înțelegerii corespunzătoare a informațiilor prezentate:
- (a) denumirea entității raportoare sau alte mijloace de identificare și orice modificare a respectivei informații care a intervenit de la finalul perioadei precedente de raportare;
 - (b) dacă situațiile financiare se referă la entitatea individuală sau la un grup de entități;
 - (c) data finalului perioadei de raportare sau perioada acoperită de setul de situații financiare sau note;
 - (d) moneda de prezentare, conform definiției din IAS 21; și
 - (e) nivelul de rotunjire utilizat în prezentarea valorilor din situațiile financiare.
- 52 O entitate respectă dispozițiile de la punctul 51 prin prezentarea titlurilor adecvate ale paginilor, situațiilor, notelor, coloanelor și ale elementelor similare. La determinarea celei mai bune modalități de prezentare a acestor informații este nevoie de raționament profesional. De exemplu, atunci când o entitate prezintă electronic situațiile financiare, nu sunt utilizate întotdeauna pagini distincte; în acest caz o entitate prezintă elementele de mai sus pentru a garanta o înțelegere corespunzătoare a informațiilor incluse în situațiile financiare.
- 53 O entitate realizează deseori situații financiare mai ușor de înțeles prin prezentarea informațiilor în mii sau milioane de unități ale monedei de prezentare. Acest fapt este acceptabil atâta timp cât entitatea prezintă nivelul de rotunjire și nu omite informații semnificative.

Situația poziției financiare

Informații care trebuie prezentate în situația poziției financiare

- 54 Situația poziției financiare trebuie să cuprindă cel puțin elementele-rânduri care prezintă următoarele valori:
- (a) imobilizări corporale;
 - (b) investiții imobiliare;
 - (c) imobilizări necorporale;
 - (d) active financiare [excluzând sumele de la literele (e), (h) și (i)];
 - (e) investiții contabilizate prin metoda punerii în echivalență;
 - (f) active biologice;
 - (g) stocuri;
 - (h) creanțe comerciale și similare;
 - (i) numerar și echivalente de numerar;
 - (j) totalul activelor clasificate drept deținute în vederea vânzării și al activelor incluse în grupurile de cedare clasificate drept deținute în vederea vânzării în conformitate cu IFRS 5 *Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte*;
 - (k) datorii comerciale și alte datorii;
 - (l) provizioane;
 - (m) datorii financiare [excluzând sumele de la literele (k) și (l)];

- (n) datorii și creanțe pentru impozitul curent, după cum sunt definite în IAS 12 *Impozitul pe profit*;
 - (o) datorii privind impozitele amânate și creanțe privind impozitele amânate, după cum sunt ele definite în IAS 12;
 - (p) datoriile incluse în grupurile de cedare, clasificate drept deținute în vederea vânzării în conformitate cu IFRS 5;
 - (q) interese minoritare, prezentate în cadrul capitalurilor proprii; și
 - (r) capital emis și rezerve atribuibile proprietarilor societății-mamă.
- 55 O entitate trebuie să prezinte elemente-rânduri, titluri și sub-totaluri suplimentare în situația poziției financiare atunci când o astfel de prezentare este relevantă pentru înțelegerea poziției financiare a entității.
- 56 Atunci când o entitate prezintă active circulante și imobilizate și datorii curente și pe termen lung clasificate distinct în situația poziției sale financiare, aceasta nu trebuie să clasifice creanțele (datoriile) privind impozitul amânat drept active circulante (datorii curente).
- 57 Prezentul standard nu prescrie ordinea sau formatul în care entitatea prezintă elementele. Punctul 54 oferă doar o listă a elementelor care sunt suficient de diferite ca natură sau funcție încât să merite o prezentare distinctă în situația poziției financiare. În plus:
- (a) elementele-rânduri sunt incluse atunci când mărimea, natura sau funcția unui element sau a unei agregări a unor elemente similare este de așa natură încât prezentarea distinctă este relevantă pentru înțelegerea poziției financiare a entității; și
 - (b) descrierile utilizate și ordonarea elementelor sau a unor agregări a unor elemente similare pot fi modificate conform naturii entității și tranzacțiilor acesteia, pentru a oferi informații necesare unei înțelegeri de ansamblu a poziției financiare a entității. De exemplu, o instituție financiară poate modifica descrierile de mai sus cu scopul de a oferi informații relevante pentru operațiunile unei instituții financiare.
- 58 O entitate decide dacă să prezinte elementele în mod distinct pe baza evaluării:
- (a) naturii și lichidității activelor;
 - (b) funcției activelor în cadrul entității; și
 - (c) valorilor, naturii și scadenței datoriilor.
- 59 Utilizarea diferitelor baze de evaluare pentru diferitele clase de active sugerează faptul că natura sau funcția acestora diferă, și, prin urmare, că o entitate le prezintă drept elemente-rânduri distincte. De exemplu, clasele diferite de imobilizări corporale pot fi înregistrate la cost sau la valorile reevaluate în conformitate cu IAS 16.
- Distincția dintre activele circulante și cele imobilizate, precum și dintre datoriile curente și cele pe termen lung*
- 60 O entitate trebuie să prezinte activele circulante și imobilizate și datoriile curente și pe termen lung drept clasificări distincte în situația poziției financiare în conformitate cu punctele 66-76, cu excepția cazului în care o prezentare bazată pe lichiditate oferă informații care sunt fiabile și mai relevante. Atunci când se aplică această excepție, o entitate trebuie să prezinte toate activele și datoriile, în ordinea lichidității.
- 61 Indiferent de metoda de prezentare adoptată, o entitate trebuie să prezinte valoarea ce se așteaptă să o recupereze sau să o deconteze după o perioadă mai mare de douăsprezece luni pentru fiecare element-rând de activ sau datorie care combină valori ce se preconizează că vor fi recuperate sau decontate:
- (a) într-un interval de până la douăsprezece luni după perioada de raportare; și
 - (b) într-un interval de peste douăsprezece luni după perioada de raportare.

- 62 Atunci când o entitate furnizează bunuri sau prestează servicii în cadrul unui ciclu de exploatare clar identificabil, clasificarea distinctă în bilanț a activelor circulante și imobilizate și a datoriilor curente și pe termen lung oferă informații utile, făcând distincție între activele nete care sunt în mod continuu rulate sub formă de capital circulant și cele utilizate în activitatea pe termen lung a entității. De asemenea, acest fapt evidențiază activele ce se preconizează a fi realizate în cadrul ciclului curent de exploatare și datoriile exigibile în cursul aceleiași perioade.
- 63 Pentru anumite entități, cum ar fi instituțiile financiare, o prezentare a activelor și datoriilor în ordine crescătoare sau descrescătoare a lichidității oferă informații care sunt fiabile și mai relevante decât o prezentare structurată în funcție de active circulante și imobilizate și datorii curente și pe termen lung, deoarece entitatea nu furnizează bunuri sau servicii într-un ciclu operațional clar identificabil.
- 64 Când aplică punctul 60, unei entități i se permite să prezinte unele dintre activele și datoriile sale utilizând o clasificare în active circulante și imobilizate și datorii curente și pe termen lung și altele în funcție de lichiditate, atunci când această clasificare oferă informații care sunt fiabile și mai relevante. Necesitatea unei baze mixte de prezentare poate apărea atunci când o entitate are diverse operațiuni.
- 65 Informațiile despre datele la care se preconizează realizarea activelor și datoriilor sunt utile pentru evaluarea lichidității și solvabilității unei entități. IFRS 7 Instrumente financiare: informații de furnizat impune prezentarea scadenței pentru activele financiare și pentru datoriile financiare. Activele financiare cuprind creanțele comerciale și alte creanțe, iar datoriile financiare includ datoriile comerciale și alte datorii. Informațiile privind data preconizată a recuperării activelor nemonetare, precum stocurile și data preconizată a decontării datoriilor, precum provizioanele, sunt, de asemenea, utile, indiferent dacă activele sunt clasificate drept circulante sau imobilizate iar datoriile sunt clasificate drept curente sau pe termen lung. De exemplu, o entitate prezintă valoarea stocurilor ce se preconizează a fi recuperată după mai mult de douăsprezece luni după perioada de raportare.

Active circulante

- 66 O entitate trebuie să clasifice un activ drept activ circulant atunci când:
- se preconizează valorificarea activului sau se intenționează vânzarea sau consumarea sa în cursul normal al ciclului său de exploatare;
 - activul este deținut, în principal, în scopul tranzacționării;
 - se așteaptă valorificarea activului în termen de douăsprezece luni după perioada de raportare; sau
 - activul reprezintă numerar sau echivalente de numerar (conform definiției din IAS 7), cu excepția cazului în care există restricția ca activul să fie schimbat pe altceva sau utilizat pentru decontarea unei datorii pentru o perioadă de cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare.

O entitate trebuie să clasifice toate celelalte active ca active imobilizate.

- 67 Prezentul standard utilizează termenul „imobilizate” pentru a cuprinde activele corporale, necorporale și financiare pe termen lung. Acesta nu interzice utilizarea descrierilor alternative, atât timp cât sensul este clar.
- 68 Ciclul de exploatare al unei entități reprezintă perioada de timp dintre achiziționarea activelor care sunt destinate procesării și finalizarea lor în numerar sau echivalente de numerar. Atunci când ciclul normal de exploatare al unei entități nu este identificabil în mod clar, se presupune că durata lui este de douăsprezece luni. Activele circulante cuprind active (precum stocurile și creanțele comerciale) care sunt vândute, consumate sau realizate ca parte a ciclului normal de exploatare, chiar și atunci când nu se așteaptă să fie realizate în douăsprezece luni după perioada de raportare. Activele circulante includ, de asemenea, active care sunt deținute, în primul rând, în vederea tranzacționării (activele financiare din cadrul acestei categorii sunt clasificate drept deținute în vederea tranzacționării în conformitate cu IAS 39) și partea curentă a activelor financiare imobilizate.

Datorii curente

- 69 O entitate trebuie să clasifice o datorie drept datorie curentă atunci când:
- se preconizează decontarea datoriei în cursul ciclului său normal de exploatare;
 - datoria este deținută, în principal, în scopul tranzacționării;
 - datoria este exigibilă în termen de douăsprezece luni după perioada de raportare; sau
 - entitatea nu are un drept necondiționat de a amâna decontarea datoriei pentru cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare.

O entitate trebuie să clasifice toate celelalte datorii ca datorii pe termen lung.

- 70 Anumite datorii curente, cum ar fi datoriile comerciale și unele angajamente privind angajații și alte costuri de exploatare, fac parte din capitalul circulant utilizat în ciclul normal de exploatare al entității. O entitate clasifică astfel de elemente de exploatare ca datorii curente, chiar dacă sunt exigibile la mai mult de douăsprezece luni după perioada de raportare. Același ciclu normal de exploatare se aplică în clasificarea activelor și datoriilor unei entități. Atunci când ciclul normal de exploatare al unei entități nu este clar identificabil, se presupune că durata lui este de douăsprezece luni.
- 71 Alte datorii curente nu sunt decontate ca parte a ciclului normal de exploatare, dar sunt exigibile în termen de douăsprezece luni după perioada de raportare sau sunt deținute în primul rând în vederea tranzacționării. Exemple sunt datoriile financiare care sunt clasificate drept deținute în vederea tranzacționării în conformitate cu IAS 39, descoperirile de cont și partea curentă din datoriile financiare pe termen lung, dividendele de plătit, impozitul pe profit și alte datorii necomerciale. Datoriile financiare care oferă finanțare pe termen lung (adică nu fac parte din capitalul circulant utilizat în ciclul normal de exploatare al entității) și nu sunt exigibile în douăsprezece luni după perioada de raportare sunt datorii pe termen lung, care sunt abordate la punctele 74 și 75.
- 72 O entitate își clasifică datoriile financiare drept curente dacă ele trebuie decontate în douăsprezece luni după perioada de raportare, chiar dacă:
- (a) termenul inițial a fost pentru o perioadă mai mare de douăsprezece luni; și
 - (b) este încheiat un acord de refinanțare sau de reeșalonare a plăților pe termen lung după perioada de raportare și înainte de autorizarea publicării situațiilor financiare.
- 73 Dacă o entitate preconizează și are capacitatea să refinanțeze sau să reinnoiască o obligație pentru cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare în virtutea unei facilități de împrumut existente, ea clasifică obligația ca fiind pe termen lung chiar dacă, în caz contrar, ar fi trebuit să fie achitată într-un termen mai scurt. Totuși, în situațiile în care refinanțarea sau reinnoirea obligației nu este de competența exclusivă a entității (de exemplu când nu există un acord de refinanțare), entitatea nu ia în calcul potențialul de refinanțare a obligației și clasifică obligația drept curentă.
- 74 Atunci când o entitate încalcă la sau înainte de finalul perioadei de raportare o prevedere dintr-un acord de împrumut pe termen lung și această încălcare are drept efect faptul că datoria devine exigibilă la cerere, datoria este clasificată drept curentă chiar dacă creditorul a fost de acord, după perioada de raportare și înainte de autorizarea publicării situațiilor financiare, să nu ceară plata ca urmare a încălcării. O entitate clasifică datoria drept curentă deoarece la finalul perioadei de raportare, ea nu are un drept necondiționat de a-și amâna decontarea pentru cel puțin douăsprezece luni după acea dată.
- 75 Totuși, entitatea clasifică datoria ca fiind pe termen lung dacă creditorul a fost de acord până la finalul perioadei de raportare să ofere o perioadă de grație care să se încheie la cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare, în cadrul căreia entitatea poate rectifica încălcarea și în timpul căreia creditorul nu poate cere plata imediată.
- 76 În ceea ce privește împrumuturile clasificate drept datorii curente, dacă următoarele evenimente au loc între finalul perioadei de raportare și data la care se autorizează publicarea situațiilor financiare, acele evenimente sunt prezentate ca fiind evenimente care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare, în conformitate cu IAS 10 *Evenimente ulterioare perioadei de raportare*:
- (a) refinanțarea pe termen lung;
 - (b) rectificarea unei încălcări a unui acord de împrumut pe termen lung; și
 - (c) acordarea de către creditor a unei perioade de grație pentru a rectifica o încălcare a unui acord pe termen lung care se termină la cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare.
- Informații care trebuie prezentate fie în situația poziției financiare fie în note*
- 77 O entitate trebuie să prezinte, fie în situația poziției financiare, fie în note, subclasificări suplimentare ale elementelor-rânduri, clasificate într-o manieră corespunzătoare operațiunilor entității.
- 78 Detaliile oferite în subclasificări depind de dispozițiile IFRS-urilor și de mărimea, natura și funcția sumelor implicate. O entitate folosește și factorii enumerați la punctul 58 pentru a decide baza subclasificării. Prezentările de informații diferă pentru fiecare element, de exemplu:
- (a) elementele de imobilizări corporale se împart în clase în conformitate cu IAS 16;

- (b) creanțele se împart în sume de primit din partea clienților comerciali, creanțe privind părțile afiliate, plăți efectuate în avans și alte sume;
 - (c) stocurile se împart, în conformitate cu IAS 2 *Stocuri*, în clasificări precum mărfuri, materii prime, materiale, producție în curs de execuție și produse finite;
 - (d) provizioanele se împart în provizioane pentru beneficiile angajaților și alte elemente; și
 - (e) capitalul propriu și rezervele se împart în diferite clase, precum capitalul vărsat, prime de emisiune și rezerve.
- 79 O entitate trebuie să prezinte următoarele, fie în situația poziției financiare sau în situația modificărilor capitalurilor proprii, fie în note:
- (a) pentru fiecare clasă de capital social:
 - (i) numărul de acțiuni autorizate;
 - (ii) numărul de acțiuni emise și vărsate integral, și numărul de acțiuni emise, dar nevărsate integral;
 - (iii) valoarea nominală pe acțiune, sau faptul că acțiunile nu au valoare nominală;
 - (iv) o reconciliere a numărului de acțiuni aflate în circulație la începutul și la sfârșitul perioadei;
 - (v) drepturile, preferințele și restricțiile aferente acelei clase, inclusiv restricțiile privind distribuirea dividendelor și rambursarea capitalului;
 - (vi) acțiunile proprii deținute de către entitate, filiale sau de către entități asociate; și
 - (vii) acțiuni rezervate pentru emisiune în baza contractelor de opțiuni și a contractelor de vânzare a acțiunilor, inclusiv termenele și sumele aferente; și
 - (b) o descriere a naturii și scopului fiecărei rezerve din cadrul capitalurilor proprii.
- 80 O entitate fără capital social, cum ar fi un parteneriat sau un trust, trebuie să prezinte informații echivalente celor cerute de punctul 79 litera (a), evidențiindu-se modificările din timpul perioadei pentru fiecare categorie de participație în capitalurile proprii, precum și drepturile, preferințele și restricțiile aferente fiecărei categorii de participație în capitalurile proprii.

Situația rezultatului global

- 81 O entitate trebuie să prezinte toate elementele de venituri și cheltuieli recunoscute într-o perioadă:
- (a) într-o singură situație a rezultatului global, sau
 - (b) în două situații: o situație care să prezinte componentele de profit sau pierdere (contul de profit și pierdere separat) și o a doua situație care începe cu profitul sau pierderea și care prezintă alte elemente ale rezultatului global (situația rezultatului global).
- Informații care trebuie prezentate în situația rezultatului global*
- 82 Situația rezultatului global trebuie să includă, cel puțin, elemente-rânduri care să prezinte următoarele valori pentru perioadă:
- (a) veniturile;
 - (b) costurile de finanțare;
 - (c) partea din profit sau pierdere aferent(ă) entităților asociate și asocierilor în participație, contabilizată prin metoda punerii în echivalență;

- (d) cheltuielile cu impozitul;
 - (e) o sumă unică cuprinzând totalul:
 - (i) profitului sau pierderii post-impozitare din activitățile întrerupte și
 - (ii) câștigului sau pierderii post-impozitare recunoscut(ă) la evaluare la valoarea justă minus costurile generate de vânzare sau de cedarea activelor sau grupului (grupurilor) destinate cedării care constituie activitatea întreruptă;
 - (f) profitul sau pierderea;
 - (g) fiecare componentă a altor elemente de rezultat global clasificate în funcție de natură [cu excepția valorilor de la litera (h)];
 - (h) partea celorlalte elemente ale rezultatului global al entităților asociate și al asocierilor în participație contabilizată folosind metoda punerii în echivalență; și
 - (i) rezultatul global.
- 83 O entitate trebuie să prezinte următoarele elemente în situația rezultatului global ca alocări ale profitului sau pierderii aferent(e) perioadei:
- (a) profit sau pierdere atribuibil(ă) aferent(ă) perioadei:
 - (i) intereselor minoritare, și
 - (ii) proprietarilor societății mamă.
 - (b) rezultatul global atribuibil aferent perioadei:
 - (i) intereselor minoritare, și
 - (ii) proprietarilor societății mamă.
- 84 O entitate poate prezenta într-un cont de profit și pierdere separat (a se vedea punctul 81) elementele-rânduri de la punctul 82 literele (a)-(f) și prezentările de informații de la punctul 83 litera (a).
- 85 O entitate trebuie să prezinte elemente-rânduri, titluri și subtotaluri suplimentare în contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă) când o astfel de prezentare este relevantă pentru înțelegerea performanței financiare a entității.
- 86 Deoarece efectele diferitelor activități, tranzacții și evenimente ale unei entități diferă din punct de vedere al frecvenței, potențialului de câștig sau pierdere și previzibilității, prezentarea componentelor performanței financiare ajută utilizatorii să înțeleagă performanța financiară obținută și să realizeze proiecții ale performanței financiare viitoare. O entitate include elemente-rânduri suplimentare în situația rezultatului global și în contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă) și modifică descrierile utilizate și ordonarea elementelor când este necesară explicarea elementelor de performanță financiară. O entitate ia în considerare factori precum caracterul semnificativ, natura și funcția elementelor de venituri și cheltuieli. De exemplu, o instituție financiară poate modifica descrierile pentru a oferi informații relevante pentru operațiunile unei instituții financiare. O entitate compensează elementele de venituri și cheltuieli numai atunci când sunt satisfăcute criteriile de la punctul 32.
- 87 O entitate nu trebuie să prezinte niciun element de venituri sau cheltuieli ca fiind element extraordinar, în situația rezultatului global sau în contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă), sau în note.
- Profitul sau pierderea perioadei*
- 88 O entitate trebuie să recunoască toate elementele de venit și cheltuieli dintr-o perioadă în profit sau pierdere cu excepția cazului în care un IFRS impune sau permite o altă modalitate de recunoaștere.

- 89 Unele IFRS-uri specifică circumstanțe în care entitatea recunoaște elemente speciale în afara profitului sau pierderii din perioada curentă. IAS 8 menționează două asemenea circumstanțe: corectarea erorilor și efectul modificărilor politicilor contabile. Alte IFRS-uri impun sau permit excluderea altor elemente ale rezultatului global care corespund definiției din *Cadrul general* a veniturilor sau cheltuielilor ce vor fi excluse din profit sau pierdere (a se vedea punctul 7).

Alte elemente ale rezultatului global aferent perioadei

- 90 O entitate trebuie să prezinte valoarea impozitului pe profit aferent fiecărei componente a altor elemente ale rezultatului global, inclusiv ajustări din reclasificare, fie în situația privind rezultatul global fie în note.
- 91 O entitate poate prezenta componentele altor elemente ale rezultatului global fie:
- (a) nete de efectele fiscale aferente, fie
 - (b) înainte de efectele fiscale aferente evidențiind o sumă pentru valoarea agregată a impozitului pe profit aferent acelor componente.
- 92 O entitate trebuie să prezinte ajustările din reclasificare aferente componentelor altor elemente ale rezultatului global.
- 93 Alte IFRS-uri specifică măsura și momentul în care se reclasifică în profit sau pierdere valorile recunoscute anterior drept alte elemente ale rezultatului global. În prezentul standard astfel de reclasificări sunt numite ajustări din reclasificare. O ajustare din reclasificare este inclusă alături de respectiva componentă a altor elemente ale rezultatului global în perioada în care ajustarea se reclasifică în profit sau pierdere. De exemplu, câștigurile realizate la cedarea activelor financiare disponibile pentru vânzare sunt incluse în profitul sau pierderea pentru perioada curentă. Aceste sume ar fi putut fi recunoscute în alte elemente ale rezultatului global drept câștiguri nerealizate în perioadele curente sau anterioare. Acele câștiguri nerealizate trebuie scăzute din alte elemente ale rezultatului global în perioada în care câștigurile realizate sunt reclasificate în profit sau pierdere pentru a evita includerea lor de două ori în rezultatul global.
- 94 O entitate poate prezenta ajustările din reclasificare în situația rezultatului global sau în note. O entitate care prezintă ajustările din reclasificare în note prezintă componentele altor elemente ale rezultatului global ulterior oricăror ajustări din reclasificare aferente.
- 95 Ajustările din reclasificare apar, spre exemplu, la cedarea unei operațiuni din străinătate (a se vedea IAS 21), la derecunoașterea activelor financiare disponibile pentru vânzare (a se vedea IAS 39) și atunci când o tranzacție previzionată împotriva riscului afectează profitul sau pierderea (a se vedea punctul 100 din IAS 39 cu privire la acoperirile împotriva riscului asociate fluxurilor de trezorerie).
- 96 Ajustările din reclasificare nu apar pentru modificarea surplusului din reevaluare recunoscut în conformitate cu IAS 16 sau cu IAS 38 sau pentru câștigurile sau pierderile actuariale privind planurile de beneficii determinate recunoscute în conformitate cu punctul 93A din IAS 19. Aceste componente sunt recunoscute în alte elemente ale rezultatului global și nu sunt reclasificate în profit sau pierdere în perioadele ulterioare. Modificările surplusului din reevaluare pot fi transferate în rezultatul reportat în perioadele ulterioare pe măsură ce activul este utilizat sau la momentul derecunoașterii sale (a se vedea IAS 16 și IAS 38). Câștigurile și pierderile actuariale se raportează în rezultatul reportat în perioada în care sunt recunoscute ca alte elemente ale rezultatului global (a se vedea IAS 19).

Informații ce vor fi prezentate în situația rezultatului global sau în note

- 97 Atunci când elementele de venituri sau cheltuieli sunt semnificative, o entitate trebuie să prezinte separat natura și valoarea lor.
- 98 Circumstanțele care ar putea genera prezentarea separată a elementelor de venituri și cheltuieli includ:
- (a) reducerea valorii contabile a stocurilor până la valoarea netă realizabilă sau a imobilizărilor corporale până la valoarea recuperabilă, și, de asemenea, reluări ale unor astfel de reduceri;
 - (b) restructurarea activităților unei entități și reluarea oricăror provizioane pentru costurile restructurării;
 - (c) cedări ale elementelor de imobilizări corporale;
 - (d) cedări ale investițiilor;
 - (e) activități întrerupte;
 - (f) soluționarea unor litigii; și
 - (g) alte reluări ale provizioanelor.

- 99 O entitate trebuie să prezinte o analiză a cheltuielilor recunoscute în profit sau pierdere utilizând o clasificare bazată fie pe natura cheltuielilor, fie pe destinația lor în cadrul entității, în funcție de cea care furnizează informații care sunt fiabile și mai relevante.
- 100 Entitățile sunt încurajate să prezinte analiza de la punctul 99 în situația rezultatului global sau în contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă).
- 101 Cheltuielile sunt subclasificate pentru a evidenția componentele performanțelor financiare care se pot deosebi în ceea ce privește frecvența, potențialul de câștig sau pierdere și previzibilitatea. Această analiză este furnizată în una din cele două forme posibile.
- 102 Prima formă de analiză este metoda clasificării după „natura cheltuielilor”. O entitate cumulează cheltuielile în profit sau pierdere conform naturii lor (de exemplu, amortizarea, achizițiile de materii prime, cheltuielile cu transportul, beneficiile angajaților și cheltuielile de publicitate) și nu realocă pe diferitele destinații din cadrul entității. Această metodă poate fi simplă de aplicat, deoarece nu este necesară nicio alocare a cheltuielilor pe clasificările în funcție de destinație. Un exemplu de clasificare utilizând metoda naturii cheltuielilor este următorul:

Venituri	X
Alte venituri	X
Variația stocurilor de produse finite și produse în curs de execuție	X
Materii prime și consumabile utilizate	X
Cheltuieli cu beneficiile angajaților	X
Cheltuieli cu amortizarea	X
Alte cheltuieli	X
Total cheltuieli	(X)
Profit înainte de impozitare	X

- 103 Cea de-a doua metodă de analiză este metoda clasificării după „destinația cheltuielilor” sau metoda „costului vânzătorilor”, și clasifică cheltuielile după destinația lor ca parte a costului vânzătorilor sau, de exemplu, costurile distribuției sau activităților administrative. Ca o cerință minimă, o entitate prezintă, conform acestei metode, costurile vânzătorilor sale separat de celelalte cheltuieli. Această metodă poate oferi informații mai relevante pentru utilizatori decât clasificarea cheltuielilor după natură, dar alocarea costurilor pe destinații poate necesita alocări arbitrare și poate implica în mod considerabil utilizarea raționamentului profesional. Un exemplu de clasificare utilizând metoda destinației cheltuielilor este următorul:

Venituri	X
Costul vânzătorilor	(X)
Profit brut	X
Alte venituri	X
Costuri de distribuție	(X)
Cheltuieli administrative	(X)
Alte cheltuieli	(X)
Profit înainte de impozitare	X

- 104 O entitate care clasifică cheltuielile după destinație trebuie să prezinte informații suplimentare despre natura cheltuielilor, inclusiv cheltuielile cu amortizarea și cheltuielile cu beneficiile angajaților.
- 105 Optarea pentru metoda destinației cheltuielilor sau pentru metoda naturii cheltuielilor depinde atât de factori istorici, cât și de cei aferenți sectorului de activitate, și de natura entității. Ambele metode indică acele costuri care s-ar putea să varieze, direct sau indirect, în funcție de nivelul vânzătorilor sau producției entității. Deoarece fiecare metodă de prezentare are avantaje pentru diferite tipuri de entități, prezentul standard impune conducerii să aleagă prezentarea fiabilă și mai relevantă. Totuși, deoarece informațiile asupra naturii cheltuielilor sunt utile la estimarea viitoarelor fluxuri de trezorerie, se impune o prezentare suplimentară atunci când este utilizată metoda destinației cheltuielilor. La punctul 104, „beneficiile angajaților” are același înțeles ca și în IAS 19.

Situația modificărilor capitalurilor proprii

- 106 O entitate trebuie să prezinte o situație a modificărilor capitalurilor proprii evidențiind în situație:
- (a) rezultatul global aferent perioadei, evidențiind separat valorile totale atribuibile proprietarilor societății mamă și intereselor minoritare;
 - (b) pentru fiecare componentă a capitalurilor proprii, efectele aplicării retroactive sau a retratării retroactive recunoscute în conformitate cu IAS 8;
 - (c) valorile tranzacțiilor cu proprietarii care acționează în calitate lor de proprietari, evidențiind separat contribuțiile și distribuțiile către proprietari; și
 - (d) pentru fiecare componentă a capitalurilor proprii, o reconciliere între valoarea contabilă de la începutul și cea de la sfârșitul perioadei, prezentând distinct fiecare modificare.
- 107 O entitate trebuie să prezinte, fie în situația modificărilor capitalurilor proprii fie în note, valoarea dividendelor recunoscute ca distribuiri către proprietari în cursul perioadei, și valoarea pe acțiune aferentă.
- 108 La punctul 106, componentele capitalurilor proprii includ, de exemplu, fiecare clasă de capitaluri proprii vărsate, soldul acumulat al fiecărei clase de alte elemente ale rezultatului global și rezultatul reportat.
- 109 Modificările în capitalurile proprii ale unei entități între începutul și sfârșitul perioadei de raportare reflectă creșterea sau reducerea activului net în cursul perioadei. Cu excepția modificărilor rezultate din tranzacțiile cu proprietarii care acționează în calitate lor de proprietari (cum ar fi contribuțiile la capitalul propriu, re achiziționarea propriilor instrumente de capitaluri proprii ale entității și dividendele) și a costurilor de tranzacționare legate direct de astfel de tranzacții, modificarea globală a capitalurilor proprii în timpul unei perioade reprezintă valoarea totală a veniturilor și cheltuielilor, inclusiv câștigurile și pierderile generate de activitățile entității pe parcursul acelei perioade.
- 110 IAS 8 impune ajustări retroactive pentru a efectua modificări ale politicilor contabile, în măsura în care acest lucru este posibil, cu excepția cazului în care prevederile tranzitorii ale unui alt IFRS prevăd altfel. IAS 8 impune, de asemenea, ca retratăriile pentru corectarea erorilor să fie făcute retroactiv în măsura în care acest lucru este posibil. Ajustările și retratăriile retroactive nu sunt modificări ale capitalurilor proprii, ci sunt ajustări ale soldului de deschidere al rezultatului reportat, cu excepția cazului în care un alt IFRS impune ajustarea retroactivă a unei alte componente a capitalurilor proprii. Punctul 106 litera (b) impune prezentarea în situația modificărilor capitalurilor proprii a ajustării totale pentru fiecare componentă de capitaluri proprii care rezultă din modificări ale politicilor contabile și, separat, din corectarea erorilor. Aceste ajustări sunt prezentate pentru fiecare perioadă precedentă și pentru începutul perioadei.

Situația fluxurilor de trezorerie

- 111 Informațiile privind fluxurile de trezorerie oferă utilizatorilor situațiilor financiare o bază pentru evaluarea capacității entității de a genera numerar și echivalente de numerar, precum și a necesităților entității de a utiliza fluxurile de trezorerie respective. IAS 7 stabilește dispoziții pentru prezentarea situației fluxurilor de trezorerie și a informațiilor aferente.

Note*Structură*

- 112 Notele:
- (a) trebuie să prezinte informații despre bazele de întocmire a situațiilor financiare și despre politicile contabile specifice utilizate în conformitate cu punctele 117-124;
 - (b) trebuie să prezinte informațiile cerute de IFRS-uri care nu sunt prezentate în situațiile financiare; și
 - (c) trebuie să ofere informații care nu sunt prezentate în situațiile financiare, dar care sunt relevante pentru înțelegerea oricăror dintre ele.

- 113 O entitate trebuie să prezinte notele, pe cât posibil, într-un mod sistematic. În fiecare element din situațiile poziției financiare și a rezultatului global, din contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă), din situația modificărilor capitalurilor proprii și din situația fluxurilor de trezorerie o entitate trebuie să facă trimiteri la informația corespunzătoare din note.
- 114 Pentru a ajuta utilizatorii să înțeleagă situațiile financiare și să le compare cu situațiile financiare ale altor entități, o entitate prezintă, în mod normal, notele în următoarea ordine:
- (a) o situație a conformității cu IFRS-urile (a se vedea punctul 16);
 - (b) un rezumat al politicilor contabile semnificative aplicate (a se vedea punctul 117);
 - (c) informații justificative pentru elementele prezentate în situațiile poziției financiare și a rezultatului global, în contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă), și în situația modificărilor capitalurilor proprii și situația fluxurilor de trezorerie, în ordinea în care este prezentată fiecare situație financiară și fiecare element-rând; și
 - (d) alte prezentări, inclusiv:
 - (i) datorii contingente (a se vedea IAS 37) și angajamente contractuale nerecunoscute; și
 - (ii) informații nefinanciare, de exemplu, obiectivele și politicile gestionării riscului financiar ale entității (a se vedea IFRS 7).
- 115 În anumite condiții, poate fi necesară sau de dorit modificarea ordinii anumitor elemente din note. De exemplu, o entitate poate combina informațiile despre modificările valorii juste recunoscute în profit sau pierdere cu informațiile asupra scadenței instrumentelor financiare, deși primele prezentări se referă la situația rezultatului global sau la contul de profit și pierdere separat (dacă se prezintă), iar cele din urmă se referă la situația poziției financiare. Cu toate acestea, o entitate menține o structură sistematică a notelor atât timp cât este posibil.
- 116 O entitate poate prezenta notele care oferă informații despre baza întocmirii situațiilor financiare și politicilor contabile specifice ca o secțiune separată a situațiilor financiare.
- Prezentarea politicilor contabile*
- 117 O entitate trebuie să prezinte în rezumatul politicilor contabile semnificative:
- (a) baza (bazele) de evaluare utilizată(e) la întocmirea situațiilor financiare; și
 - (b) celelalte politici contabile utilizate care sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare.
- 118 Este important pentru o entitate să informeze utilizatorii asupra bazei (bazelor) de evaluare utilizată(e) în situațiile financiare (de exemplu, costul istoric, costul curent, valoarea netă realizabilă, valoarea justă sau valoarea recuperabilă), deoarece baza pe care sunt întocmite situațiile financiare afectează în mod semnificativ analiza utilizatorilor. Atunci când o entitate utilizează mai mult de o bază de evaluare în situațiile financiare, de exemplu, atunci când sunt reevaluate anumite clase de active, este suficientă indicarea categoriilor de active și datorii la care se aplică fiecare bază de evaluare.
- 119 Atunci când se decide necesitatea prezentării unei anumite politici de contabilitate, conducerea ia în considerare măsura în care prezentarea ar ajuta utilizatorii să înțeleagă modul în care tranzacțiile, alte evenimente și condiții se regăsesc în performanța financiară și poziția financiară raportate. Prezentarea anumitor politici contabile este utilă în mod deosebit utilizatorilor atunci când acele politici sunt selectate din alternativele permise în IFRS-uri. Un exemplu este prezentarea măsurii în care un asociat într-o asociere în participație își recunoaște interesele într-o entitate controlată în comun utilizând metoda consolidării proporționale sau metoda punerii în echivalență (a se vedea IAS 31 *Interese în asocierile în participație*). Unele IFRS-uri cer în mod specific prezentarea anumitor politici contabile, inclusiv a alegerilor făcute de conducere între diferitele politici contabile permise. De exemplu, IAS 16 impune prezentarea bazelor de evaluare utilizate pentru clasele de imobilizări corporale.
- 120 Fiecare entitate are în vedere natura operațiunilor sale și politicile pe care utilizatorii situațiilor sale financiare se așteaptă să fie prezentate pentru acel tip de entitate. De exemplu, utilizatorii s-ar aștepta ca o entitate supusă impozitelor pe venit să prezinte politicile sale contabile pentru impozitele pe venit, inclusiv cele aplicabile datoriiilor și creanțelor privind impozitul amânat. Atunci când o entitate are un număr semnificativ de operațiuni din străinătate sau tranzacții în valută, utilizatorii s-ar aștepta ca aceasta să prezente politicile contabile de recunoaștere a câștigurilor și pierderilor din variațiile de curs valutar.

- 121 O politică contabilă poate fi semnificativă prin natura operațiunilor entității chiar dacă valorile prezentate pentru perioada curentă sau pentru perioadele anterioare nu sunt semnificative. Este, de asemenea, adecvată prezentarea fiecărei politici contabile semnificative care nu este în mod special cerută de IFRS-uri, dar pe care entitatea o selectează și o aplică în conformitate cu IAS 8.
- 122 O entitate trebuie să prezinte, în rezumatul politicilor contabile semnificative sau în alte note, în afara celor care implică estimări (a se vedea punctul 125), raționamentele profesionale pe care conducerea le-a făcut în procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității și care au cel mai mare efect asupra valorilor recunoscute în situațiile financiare.
- 123 În procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității, conducerea face mai multe raționamente, în afară de cele care implică estimări, care pot afecta semnificativ sumele recunoscute în situațiile financiare. De exemplu, conducerea face raționamente pentru a determina:
- (a) dacă activele financiare sunt investiții păstrate până la scadență;
 - (b) momentul în care marea majoritate a riscurilor și recompenselor semnificative aferente proprietății activelor financiare și de leasing sunt transferate altor entități;
 - (c) dacă, în realitate, anumite vânzări de bunuri sunt acorduri de finanțare și, deci, nu generează venituri; și
 - (d) dacă relația dintre entitate și o entitate cu scop special demonstrează că entitatea cu scop special este controlată de către entitate.
- 124 Unele dintre prezentările făcute în conformitate cu punctul 122 sunt impuse și de alte IFRS-uri. De exemplu, IAS 27 impune unei entități să prezinte motivele pentru care participația proprietarilor entității nu constituie control în ceea ce privește o entitate în care s-a investit care nu este o filială chiar dacă mai mult de jumătate din drepturile sale de vot sau din puterea potențială de vot sunt deținute direct sau indirect prin filiale. IAS 40 *Investiții imobiliare* impune prezentarea criteriilor elaborate de către entitate pentru a distinge investițiile imobiliare de proprietățile imobiliare utilizate de posesor și de imobilizările deținute în vederea vânzării în cursul normal al activităților, atunci când este dificilă clasificarea proprietății.

Surse ale incertitudinii estimărilor

- 125 O entitate trebuie să prezinte informații privind ipotezele formulate în ceea ce privește viitorul și alte surse importante ale incertitudinii estimărilor la finalul perioadei de raportare, care prezintă un risc semnificativ de a provoca o ajustare importantă a valorilor contabile ale activelor și datorii în următorul exercițiu financiar. În privința acelor active și datorii, notele trebuie să includă detalii referitoare la:
- (a) natura lor; și
 - (b) valoarea lor contabilă la finalul perioadei de raportare.
- 126 Determinarea valorilor contabile ale unor active și datorii necesită estimarea efectelor unor evenimente viitoare incerte asupra acelor active și datorii la finalul perioadei de raportare. De exemplu, în absența observării recente a unor prețuri pe piață, sunt necesare estimări orientate spre viitor pentru a evalua suma recuperabilă a claselor de imobilizări corporale, efectul uzurii tehnologice a stocurilor, provizioane aferente rezultatelor viitoare ale unor litigii în curs și datorii pe termen lung privind beneficiile angajaților, cum ar fi obligațiile privind pensiile. Aceste estimări implică presupuneri despre elemente, cum ar fi ajustarea fluxurilor de trezorerie sau a ratelor de actualizare utilizate în funcție de risc, modificări viitoare ale salariilor și modificări viitoare ale prețurilor care vor afecta alte costuri.
- 127 Ipotezele și alte surse de incertitudini în estimare, prezentate în conformitate cu punctul 125, sunt legate de estimările care cer conducerii cele mai dificile, subiective sau complexe raționamente. În timp ce numărul de variabile și ipoteze care afectează posibila rezolvare viitoare a incertitudinilor crește, acele raționamente devin din ce în ce mai subiective și mai complexe, iar potențialul unei ajustări semnificative la valoarea contabilă a activelor și datoriiilor ca urmare a acestora crește, de obicei, proporțional.
- 128 Prezentările de la punctul 125 nu sunt cerute pentru active și datorii care prezintă riscul semnificativ ca valorile lor contabile să se schimbe semnificativ în următorul exercițiu financiar dacă, la finalul perioadei de raportare, ele sunt evaluate la valoarea justă pe baza unor prețuri ale pieței observate recent. Aceste valori juste se pot schimba semnificativ în cursul următorului exercițiu financiar, dar aceste modificări nu vor apărea din ipoteze sau din alte surse de estimare a incertitudinii la finalul perioadei de raportare.

- 129 O entitate prezintă informațiile de la punctul 125 într-o manieră care ajută utilizatorii situațiilor financiare să înțeleagă raționamentele pe care le face conducerea în ceea ce privește viitorul și alte surse ale incertitudinii estimării. Natura și amploarea informațiilor oferite variază în funcție de natura ipotezei și de alte situații. Exemple ale tipurilor de prezentări făcute sunt:
- (a) natura ipotezei sau a altor incertitudini de estimare;
 - (b) sensibilitatea valorilor contabile față de metodele, ipotezele și estimările care stau la baza calculelor lor, inclusiv motivele acestei sensibilități;
 - (c) rezolvarea așteptată a unei incertitudini și gama de rezultate posibile în timpul următorului exercițiu financiar în ceea ce privește valorile contabile ale activelor și ale datoriilor afectate; și
 - (d) o explicație a modificărilor făcute asupra ipotezelor anterioare aferente acelor active și datorii dacă incertitudinea rămâne nesoluționată.
- 130 Prezentul standard nu impune unei entități să prezente informații privind bugetul sau prognozele atunci când se fac prezentările de la punctul 125.
- 131 Uneori este imposibil să se prezinte amploarea efectelor posibile ale unei ipoteze sau ale unei alte surse de incertitudine a estimărilor la finalul perioadei de raportare. În astfel de cazuri entitatea prezintă că este posibil, pe baza cunoștințelor existente, ca rezultatele din următorul exercițiu financiar care sunt diferite față de ipoteză să necesite o ajustare semnificativă a valorii contabile a activului sau datoriei afectate. În toate cazurile, entitatea prezintă natura și valoarea contabilă a activului sau datoriei specifice (sau clasei de active sau datorii) afectate de ipoteză.
- 132 Prezentările de la punctul 122, referitoare la anumite raționamente pe care conducerea le-a făcut în procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității nu se referă la prezentările surselor incertitudinii estimărilor de la punctul 125.
- 133 Prezentările unora dintre ipotezele care altfel ar fi impuse în conformitate cu punctul 125 sunt impuse de către alte IFRS-uri. De exemplu, în anumite situații, IAS 37 impune prezentarea principalelor ipoteze privind evenimentele viitoare care afectează clasele de provizioane. IFRS 7 impune prezentarea ipotezelor semnificative pe care entitatea le utilizează în estimarea valorilor juste ale activelor financiare și datoriilor financiare care sunt înregistrate la valoarea justă. IAS 16 impune prezentarea unor ipoteze semnificative pe care entitatea le utilizează în estimarea valorilor juste ale elementelor reevaluate de imobilizări corporale.

Capital

- 134 O entitate trebuie să prezinte informațiile care permit utilizatorilor situațiilor sale financiare să evalueze obiectivele, politicile și procedurile entității de administrare a capitalului.
- 135 Pentru a se conforma punctului 134, entitatea prezintă următoarele:
- (a) informații calitative cu privire la obiectivele, politicile și procedurile sale de administrare a capitalului, inclusiv:
 - (i) o descriere a ceea ce administrează drept capital;
 - (ii) atunci când entitatea face obiectul unor dispoziții impuse din exterior privind capitalul, natura acelor dispoziții și modul în care respectivele dispoziții sunt încorporate în modul de administrare a capitalului; și
 - (iii) modul în care sunt îndeplinite obiectivele de administrare a capitalului.
 - (b) un rezumat al datelor cantitative cu privire la ceea ce administrează drept capital. Anumite entități consideră unele datorii financiare (de exemplu, anumite forme de datorii subordonate) ca parte a capitalului. Alte entități iau în considerare capitalul excluzând anumite componente de capitaluri proprii (de exemplu, care rezultă din acoperirile aferente fluxurilor de trezorerie).
 - (c) orice modificări ale informațiilor de la literele (a) și (b) față de perioada anterioară.
 - (d) dacă în decursul perioadei au fost respectate dispozițiile impuse din exterior privind capitalul, cărora trebuie să se conformeze.
 - (e) când entitatea nu a respectat dispozițiile impuse din exterior privind capitalul, consecințele nerespectării acestora.

Entitatea își bazează aceste prezentări pe informațiile oferite intern personalului-cheie din conducere.

136 O entitate poate administra capitalul în multe moduri și poate face obiectul diferitelor dispoziții privind capitalul. De exemplu, un conglomerat poate include entități care întreprind activități de asigurare și activități bancare, și acele entități pot opera în mai multe jurisdicții. Atunci când o prezentare agregată a cerințelor privind capitalul și a modului în care acesta este administrat nu oferă informații utile sau afectează înțelegerea de către utilizatorii situațiilor financiare a resurselor de capital ale entității, entitatea trebuie să prezinte informații financiare distincte pentru fiecare cerință privind capitalul care este impusă entității.

Alte prezentări

137 O entitate trebuie să prezinte în note:

(a) suma dividendelor propuse sau declarate înainte de autorizarea publicării situațiilor financiare, dar nerecunoscute ca distribuire către proprietari în timpul perioadei, și suma pe acțiune corespunzătoare; și

(b) valoarea oricăror dividende preferențiale cumulative care nu au fost recunoscute.

138 O entitate trebuie să prezinte următoarele elemente, dacă acestea nu sunt prezentate în altă secțiune în informațiile publicate împreună cu situațiile financiare:

(a) adresa și forma juridică a entității, țara de înmatriculare și adresa sediului oficial (sau locul principal de activitate, dacă este diferit de sediul oficial);

(b) o descriere a naturii operațiunilor și a principalelor activități ale entității; și

(c) denumirea societății-mamă, precum și a societății-mamă a întregului grup.

TRANZIȚIE ȘI DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

139 O entitate trebuie să aplice prezentul standard pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date. Dacă o entitate adoptă prezentul standard pentru o perioadă anterioară, entitatea trebuie să prezinte acest fapt.

RETRAGEREA IAS 1 (REVIZUIT ÎN 2003)

140 Prezentul standard înlocuiește IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* revizuit în 2003 și modificat în 2005.

Anexă

Amendamente la alte standarde

Amendamentele din prezenta anexă trebuie aplicate pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică prezentul standard pentru o perioadă anterioară, aceste amendamente trebuie aplicate pentru respectiva perioadă. În cadrul punctelor modificate, textul nou este subliniat, iar textul șters este tăiat.

A1 [Amendamentul nu se aplică nucleului de standarde numerotate.]

A2 [Amendamentul nu se aplică nucleului de standarde numerotate.]

A3 În Standardele Internaționale de Raportare Financiară (inclusiv Standardele Internaționale de Contabilitate și Interpretările), și în introducerile la IFRS-uri, următoarele referințe sunt modificate după cum se descrie mai jos, cu excepția cazului în care prezenta anexă prevede altfel.

— „în cadrul” se înlocuiește cu „în”.

— „contul de profit și pierdere” se înlocuiește cu „situația rezultatului global”.

— „bilanț” se înlocuiește cu „situația poziției financiare”.

— „situația fluxurilor de trezorerie” se înlocuiește cu „situația aferentă fluxurilor de trezorerie”.

- „data bilanțului” se înlocuiește cu „finalul perioadei de raportare”.
- „după data bilanțului” se înlocuiește cu „la finalul următoarei perioade de raportare”.
- „fiecare dată a bilanțului” se înlocuiește cu „finalul fiecărei perioade de raportare”.
- „ulterior datei bilanțului” se înlocuiește cu „ulterior perioadei raportării”.
- „data raportării” se înlocuiește cu „finalul perioadei de raportare”.
- „fiecare dată a raportării” se înlocuiește cu „finalul fiecărei perioade de raportare”.
- „ultima dată anuală a raportării” se înlocuiește cu „finalul ultimei perioade anuale de raportare”.
- „acționari” se înlocuiește cu „proprietari” (cu excepția IAS 33 *Rezultatul pe acțiune*).
- „înlăturat din capitalul propriu și recunoscut în profit sau pierdere” și „înlăturat din capitalul propriu și inclus în profit sau pierdere” se înlocuiesc cu „reclasificat din capital propriu în profit sau pierdere drept o ajustare din reclasificare”.
- „standard sau interpretare” se înlocuiește cu „IFRS”.
- „un standard sau o interpretare” se înlocuiește cu „un IFRS”.
- „standarde și interpretări” se înlocuiesc cu „IFRS-uri” (cu excepția punctului 5 din IAS 8, *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*).
- Referințele la versiunea actuală a IAS 7 *Situațiile fluxurilor de trezorerie* se înlocuiesc cu IAS 7 *Situația aferentă fluxurilor de trezorerie*.
- Referințele la versiunea actuală a IAS 10 *Evenimente ulterioare datei bilanțului* se înlocuiesc cu IAS 10 *Evenimente ulterioare perioadei de raportare*.

IFRS 1 *Adoptarea pentru prima dată a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară*

A4 IFRS 1 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 6 și 7 sunt modificate după cum urmează:

„6 O entitate trebuie să întocmească și să prezinte o *situație a poziției financiare IFRS de deschidere* la data trecerii la IFRS-uri. Acesta este punctul de începere al contabilității sale conforme cu IFRS-urile.

7 O entitate ... Acele politici contabile trebuie să fie în conformitate cu fiecare IFRS care este în vigoare la finalul primei perioade de raportare în conformitate cu IFRS-urile, cu excepția situațiilor specificate la punctele 13-34B și 37.”

Exemplul care urmează după punctul 8 este modificat după cum se descrie mai jos.

Referințele la anii „2003”-„2005” se înlocuiesc cu „20X3”, respectiv „20X5”.

Punctele Context și Aplicarea dispozițiilor sunt modificate după cum urmează:

„Context

Finalul primei perioade de raportare conforme cu IFRS-urile a entității A este 31 decembrie 20X5. Entitatea A decide să prezinte în acele situații financiare informații comparative doar pentru un an (a se vedea punctul 36) ...

Aplicarea dispozițiilor

Entitatea A ... în:

(a) întocmirea și prezentarea situației poziției financiare IFRS de deschidere la 1 ianuarie 20X4; și ...”

Punctele 10, 12 litera (a) și 21 sunt modificate după cum urmează:

„10 Cu excepția situațiilor descrise la punctele 13–34B, în situația poziției sale financiare IFRS de deschidere, o entitate trebuie: ...

12 Prezentul IFRS stabilește două categorii de excepții de la principiul că situația poziției financiare IFRS de deschidere a unei entități trebuie să fie în conformitate cu fiecare IFRS:

(a) punctele 13-25I prevăd excepții de la unele dispoziții ale altor IFRS-uri.

21 IAS 21 *Efectele variației cursurilor de schimb valutar* impune unei entități:

(a) să recunoască unele diferențe de conversie drept alte elemente ale rezultatului global și să le includă într-o componentă distinctă de capitaluri; și

(b) la cedarea unei operațiuni din străinătate, să reclasifice diferența de conversie cumulată pentru acea operațiune din străinătate (inclusiv, dacă este cazul, câștigurile și pierderile din acoperirile împotriva riscurilor) din capitalurile proprii în profit sau pierdere ca o parte a câștigului sau pierderii din cedare.”

La punctul 32, referințele la anii „2003” și „2004” se înlocuiesc cu „20X4” și respectiv „20X5”.

Punctele 32, 35 și 36 sunt modificate după cum urmează:

„32 O entitate ... În schimb, entitatea trebuie să reflecte aceste noi informații în profit sau pierdere (sau, dacă este cazul, alte elemente ale rezultatului global) pentru anul care se termină la 31 decembrie 20X4.

35 Cu excepția celor descrise la punctul 37, prezentul IFRS nu prevede scutiri de la dispozițiile de prezentare și descriere ale altor IFRS-uri.

36 Pentru a fi în conformitate cu IAS 1, primele situații financiare IFRS ale unei entități trebuie să cuprindă cel puțin trei situații ale poziției financiare, două situații ale rezultatului global, două situații distincte ale veniturilor (dacă sunt prezentate), două situații ale fluxurilor de trezorerie și două situații ale modificărilor capitalurilor proprii și notele aferente, inclusiv informațiile comparative.”

Punctele 36A-36C și titlurile care le preced sunt eliminate.

Punctele 39 și 45 litera (a) sunt modificate după cum urmează:

„39 Pentru a fi în conformitate cu punctul 38, primele situații financiare IFRS ale unei entități trebuie să includă: ...

(a) (ii) sfârșitul ... conforme cu reglementările GAAP anterioare.

(b) o reconciliere cu rezultatul său global în conformitate cu IFRS-urile pentru ultima perioadă prezentată în cele mai recente situații financiare anuale ale entității. Punctul de plecare pentru această reconciliere trebuie să fie reprezentat de rezultatul global în conformitate cu reglementarea GAAP anterioară pentru aceeași perioadă sau, dacă entitatea nu a raportat un astfel de rezultat, profitul sau pierderea în conformitate cu reglementarea GAAP anterioară.

(c) ...

45 Pentru a fi în conformitate cu ...

(a) Fiecare astfel de raport financiar interimar trebuie, dacă entitatea a prezentat un raport financiar interimar pentru perioada interimară comparabilă a exercițiului financiar imediat precedent, să includă:

(i) o reconciliere a capitalurilor sale proprii conform reglementărilor GAAP anterioare la sfârșitul acelei perioade interimare comparabile cu capitalurile sale proprii conform IFRS-urilor la acea dată; și

(ii) o reconciliere a rezultatului său global conform IFRS-urilor la acea dată pentru acea perioadă interimară comparabilă (curentă și cumulată anual până la data curentă). Punctul de plecare pentru această reconciliere trebuie să fie reprezentat de rezultatul global în conformitate cu reglementarea GAAP anterioară pentru perioadă sau, dacă entitatea nu a raportat un astfel de rezultat, profitul sau pierderea în conformitate cu reglementarea GAAP anterioară.”

Punctul 47C este eliminat.

Punctul 47H este adăugat după cum urmează:

„47H IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 6, 7, 8 (Exemplu), 10, 12 litera (a), 21, 32, 35, 36, 39 litera (b) și 45 litera (a), Anexa A și punctul B2 litera (i) din Anexa B, și au fost eliminate punctele 36A-36C și 47C. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

În Anexa A, termenii definiți sunt modificați după cum urmează:

„prima perioadă de raportare IFRS	Cea mai recentă perioadă de raportare acoperită de primele situații financiare IFRS ale unei entități.
Standarde Internaționale de Raportare Financiară (IFRS-uri)	Standarde și interpretări adoptate de către Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB). Ele cuprind: <ul style="list-style-type: none"> (a) ... (b) ... (c) Interpretări elaborate de către Comitetul pentru Interpretări Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) sau fostul Comitet Permanent pentru Interpretări (SIC).”

În anexa A, definiția bilanțului IFRS de deschidere se modifică după cum urmează:

„situația poziției financiare IFRS de deschidere O situație a poziției financiare a unei entități la data trecerii la IFRS-uri.”

În anexa A, se șterge definiția datei raportării.

În Anexa B, punctul B2 litera (i) este modificat după cum urmează:

„B2 Dacă o entitate care adoptă pentru prima dată IFRS-urile ...

- (i) Dacă entitatea care adoptă pentru prima dată IFRS-urile a recunoscut fondul comercial, conform reglementărilor GAAP anterioare, ca o deducere din capitalurile proprii:
 - (i) nu trebuie să recunoască acel fond comercial în situația poziției sale financiare IFRS de deschidere. În plus, ea nu trebuie să reclasifice acel fond comercial în profit sau pierdere dacă cedează filiala sau dacă investiția în filială s-a depreciat.”

IFRS 4 Contracte de asigurări

A5 În IFRS 4, punctele 30 și 39A litera (a) sunt modificate după cum urmează:

„30 Conform unor modele contabile ... Ajustarea aferentă a datoriei asociate contractelor de asigurare (sau costurilor de achiziție amânate ori imobilizărilor necorporale) trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global, dacă și numai dacă, profitul sau pierderea nerealizat(ă) este recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global. Această practică ...

39A Pentru a fi în conformitate cu ...

- (a) o analiză a sensibilității care prezintă modul în care profitul sau pierderea și capitalurile proprii ar fi fost afectate dacă ar fi avut loc modificările variabilei relevante a riscului, modificări care au fost în mod rezonabil posibile la finalul perioadei de raportare; metodele și ipotezele utilizate la elaborarea acestei analize a sensibilității; și orice modificare față de perioada anterioară a metodelor și ipotezelor folosite. Cu toate acestea ...”

Punctul 41B este adăugat după cum urmează:

„41B IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 30. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IFRS 5 Active imobilizate deținute în vederea vânzării și activități întrerupte

A6 IFRS 5 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 3, „(revizuit în 2003)” este eliminat.

La punctul 28, „în același capitol al contului de profit și pierdere” este modificat cu „în același capitol al situației rezultatului global”.

Punctul 33A este adăugat după cum urmează:

„33A Dacă o entitate prezintă componentele profitului sau pierderii într-o situație distinctă a veniturilor, așa cum se prevede la punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007), o secțiune referitoare la activitățile întrerupte este prezentată în acea situație distinctă.”

La punctul 38, „recunoscut(ă) direct în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 44A este adăugat după cum urmează:

„44A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 3 și 38, și a fost adăugat punctul 33A. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

În Anexa A, definiția activului circulant este modificată după cum urmează:

„O entitate trebuie să clasifice un activ drept activ circulant atunci când:

- (a) se preconizează valorificarea activului sau se intenționează vânzarea sau consumarea sa în cursul normal al ciclului de exploatare al entității;
- (b) activul este deținut, în principal, în scopul tranzacționării;
- (c) se așteaptă valorificarea activului în termen de douăsprezece luni după perioada de raportare; sau
- (d) activul reprezintă numerar sau echivalente de numerar (conform definiției din IAS 7), cu excepția cazului în care este restricționată tranzacționarea sau utilizarea acestuia pentru decontarea unei datorii pentru o perioadă de cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare.”

IFRS 7 Instrumente financiare: informații de furnizat

A7 IFRS 7 este modificat după cum se descrie mai jos.

Titlul de deasupra punctului 20 este modificat după cum urmează:

„Situația rezultatului global”

Punctul 20 este modificat după cum urmează:

„20 O entitate trebuie să prezinte următoarele elemente de venit, cheltuială, câștiguri sau pierderi fie în situația rezultatului global, fie în note:

- (a) câștigurile nete sau pierderile nete din:
 - (i) ...
 - (ii) activele financiare disponibile pentru vânzare, indicând distinct valoarea câștigului sau pierderii recunoscut(e) în alte elemente ale rezultatului global în decursul perioadei și valoarea din capitaluri proprii reclasificată în profitul sau pierderea perioadei;
 - (iii) ...”

Punctul 21 este modificat după cum urmează:

„21 În conformitate cu punctul 117 din IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007), entitatea prezintă, în rezumatul politicilor contabile semnificative, baza (sau bazele) de evaluare utilizată(e) la întocmirea situațiilor financiare, precum și celelalte politici de contabilitate utilizate care sunt relevante pentru înțelegerea situațiilor financiare.”

La punctul 23, literele (c) și (d) sunt modificate după cum urmează:

„23 Pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, o entitate trebuie să prezinte:

- (c) valoarea care a fost recunoscută în alte elemente ale rezultatului global în decursul perioadei;
- (d) valoarea care a fost reclasificată din capitalurile proprii în profit sau pierdere în decursul perioadei, indicând valoarea inclusă în fiecare element-rând al situației rezultatului global;”

La punctul 27 litera (c), „în capitalul propriu” se înlocuiește cu „în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 44A este adăugat după cum urmează:

„44A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 20, 21, 23 literele (c) și (d), 27 litera (c) și B5 din Anexa B. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

Punctul B5 este modificat după cum urmează:

„B5 ... Punctul 122 din IAS 1 (revizuit în 2007) impune, de asemenea, entităților să prezinte, în rezumatul politicilor contabile semnificative sau în alte note, raționamentele profesionale pe care conducerea le-a făcut în procesul de aplicare a politicilor contabile ale entității și care au cel mai mare efect asupra valorilor recunoscute în situațiile financiare.”

La punctul B14 din Anexa B, „suma din bilanț” se înlocuiește cu „suma din situația poziției financiare”.

IFRS 8 Segmente operaționale

A8 În IFRS 8, punctele 21 și 23 litera (f) sunt modificate după cum urmează:

„21 Pentru a respecta ... Reconcilierile valorilor din situația poziției financiare pentru segmentele raportabile cu valorile din situația poziției financiare a entității sunt impuse pentru fiecare dată la care este prezentată o situație a poziției financiare. Informațiile pentru perioadele anterioare trebuie să fie retratate conform descrierii de la punctele 29 și 30.

23 O entitate trebuie ...

- (f) elemente importante ale veniturilor și cheltuielilor prezentate în conformitate cu punctul 97 din IAS 1 *Prezentarea Situațiilor Financiare* (revizuit în 2007);”

Punctul 36A este adăugat după cum urmează:

„36A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 23 litera (f). O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 7 Situația fluxurilor de trezorerie

A9 IAS 7 este modificat după cum se descrie mai jos.

Titlul este modificat în „*Situația aferentă fluxurilor de trezorerie*”.

Titlul (așa cum este el modificat) de deasupra Obiectivului conține următoarea notă de subsol: „În septembrie 2007 IASB a modificat titlul IAS 7 din *Situațiile fluxurilor de trezorerie* în *Situația aferentă fluxurilor de trezorerie* drept consecință a revizuirii IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* în 2007.”

La punctul 32, „contul de profit și pierdere” este înlocuit cu „profit sau pierdere”.

IAS 8 Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori

A10 IAS 8 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctul 5 este modificat după cum urmează:

- în definiția *Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRS-uri)*, „emise” este înlocuit cu „elaborate”.
- în definiția termenului *Semnificativ*, „ale utilizatorilor luate” este înlocuit cu „pe care utilizatorii le iau”.

IAS 10 Evenimente ulterioare perioadei de raportare

A11 IAS 10 este modificat după cum se descrie mai jos.

Titlul este modificat „*Evenimente ulterioare perioadei de raportare*”.

La punctul 21, „pe care le iau utilizatorii” se înlocuiește cu „pe care le fac utilizatorii”.

IAS 11 Contracte de construcție

A12 În IAS 11, la punctele 26, 28 și 38, „contul de profit și pierdere” este înlocuit cu „profit sau pierdere”.

IAS 12 Impozitul pe profit

A13 IAS 12 este modificat după cum se descrie mai jos.

Al treilea punct din „Obiectivul” IAS 12 este modificat după cum urmează:

„... Pentru tranzacțiile și alte evenimente recunoscute în afara profitului sau pierderii (fie în alte elemente ale rezultatului global, fie direct în capitalurile proprii), orice efecte fiscale aferente sunt, de asemenea, recunoscute în afara profitului sau pierderii (fie în alte elemente ale rezultatului global, fie respectiv direct în capitalurile proprii).”

La punctele 22 litera (b), 59, 60 și 65, „contul de profit și pierdere” este înlocuit cu „profit sau pierdere”, și la punctul 81 litera (g) subpunctul (ii) „contul de profit și pierdere” este înlocuit „profit sau pierdere”.

Punctul 23 este modificat după cum urmează:

„23 ... În conformitate cu punctul 61A, impozitul amânat este alocat direct valorii contabile a componentei de capitaluri proprii. În conformitate cu punctul 58, modificările ulterioare survenite în datoria privind impozitul amânat sunt recunoscute în profit sau pierdere drept cheltuială cu (venit din) impozitul amânat.”

La punctul 52, în notele de la sfârșitul Exemplului B și Exemplului C, „punctul 61” este înlocuit cu „punctul 61A” și „înregistrat direct în capitalurile proprii” este înlocuit cu „recunoscut în alte elemente ale rezultatului global”.

Titlul de deasupra punctului 58 și punctul 58 sunt modificate după cum urmează:

„Elemente recunoscute în profit sau pierdere

58 Impozitul curent și cel amânat trebuie să fie recunoscute ca un venit sau ca o cheltuială în profitul sau pierderea perioadei, cu excepția cazului în care acel impozit apare din:

- (a) o tranzacție sau un eveniment care este recunoscut(ă) în aceeași perioadă sau într-o perioadă diferită, în afara profitului sau pierderii, fie în alte elemente ale rezultatului global, fie direct în capitalurile proprii (a se vedea punctele 61A - 65); ...”

La punctul 60, „debitate sau creditate în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „recunoscute în afara profitului sau pierderii”.

În titlul de deasupra punctului 61, „debitate sau creditate direct în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „recunoscute în afara profitului sau pierderii”.

Punctul 61 este eliminat și punctul 61A este adăugat după cum urmează:

„61A Impozitul curent și impozitul amânat trebuie să fie recunoscute în afara profitului sau pierderii dacă aceste impozite sunt aferente elementelor care sunt recunoscute, în aceeași perioadă sau într-o perioadă diferită, în afara profitului sau pierderii. Așadar, impozitul curent și impozitul amânat aferente elementelor care sunt recunoscute, în aceeași perioadă sau într-o perioadă diferită:

- (a) în alte elemente ale rezultatului global, trebuie să fie recunoscute în alte elemente ale rezultatului global (a se vedea punctul 62).
- (b) direct în capitalurile proprii, trebuie să fie recunoscute direct în capitalurile proprii (a se vedea punctul 62A).”

Punctele 62 și 63 sunt modificate și punctul 62A este adăugat după cum urmează:

„62 Standardele Internaționale de Raportare Financiară impun sau permit ca anumite elemente să fie recunoscute direct în alte elemente ale rezultatului global. Exemple de astfel de elemente sunt:

- (a) o modificare a valorii contabile apărută din reevaluarea imobilizărilor corporale (a se vedea IAS 16); și
- (b) [eliminat]

- (c) diferențele de curs valutar apărute odată cu conversia situațiilor financiare ale unei operațiuni din străinătate (a se vedea IAS 21).
- (d) [eliminat]
- 62A Standardele Internaționale de Raportare Financiară impun sau permit ca anumite elemente să fie creditate sau debitate direct în capitalurile proprii. Exemple de astfel de elemente sunt:
- (a) o ajustare a soldului inițial al rezultatului reportat provenită fie dintr-o modificare a politicii contabile ce este aplicată retrospectiv, fie din corectarea unei erori (a se vedea IAS 8 *Politici contabile, modificări ale estimărilor contabile și erori*); și
- (b) sumele apărute odată cu recunoașterea inițială a componentei de capitaluri proprii a unui instrument financiar compus (a se vedea punctul 23).
- 63 În unele circumstanțe excepționale poate fi dificil de determinat valoarea impozitului curent și a celui amânat care se referă la elementele recunoscute în afara profitului sau pierderii (fie în alte elemente ale rezultatului global, fie direct în capitalurile proprii). Acest caz se poate întâlni, de exemplu, atunci când:
- (a) ...
- (b) o modificare a ratei de impozitare ... unui element care a fost anterior recunoscut în afara profitului sau pierderii; sau
- (c) o entitate ... creanța privind impozitul amânat care devine aferentă (în întregime sau parțial) unui element care a fost anterior recunoscut în afara profitului sau pierderii.
- În astfel de situații, impozitul curent și cel amânat aferente unor elemente care sunt recunoscute în afara profitului sau pierderii se bazează pe o repartizare proporțională justă a impozitului curent și a celui amânat ale entității în jurisdicția fiscală în cauză, sau pe o altă metodă care realizează o repartizare mai potrivită în circumstanțele date.”

La punctul 65, „creditate sau debitate în capitalurile proprii” este înlocuit cu „recunoscute în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 68C este modificat după cum urmează:

„68C După cum s-a observat ... (a) o tranzacție sau un eveniment care este recunoscut(ă) în aceeași perioadă sau într-una diferită, în afara profitului sau pierderii, sau (b) o combinație de întreprinderi. ...”

Punctul 77 este modificat și punctul 77A este adăugat după cum urmează:

„77 Cheltuiala cu impozitul (venitul din impozitul) aferent profitului sau pierderii rezultat(e) din activitățile curente trebuie prezentat(ă) în situația rezultatului global.

77A Dacă o entitate prezintă componentele sale de profit sau pierdere într-o situație distinctă a veniturilor, așa cum se descrie la punctul 81 din IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007), atunci ea prezintă în acea situație distinctă cheltuiala cu impozitul (venitul din impozitul) aferent(ă) profitului sau pierderii din activitățile curente.”

Punctul 81 este modificat după cum urmează:

„81 Următoarele informații trebuie, de asemenea, prezentate distinct:

- (a) impozitul agregat curent și amânat aferent elementelor care sunt debitate sau creditate direct în capitalurile proprii (a se vedea punctul 62A);
- (ab) valoarea impozitului pe profit aferentă fiecărei componente a elementelor rezultatului global [a se vedea punctul 62 și IAS 1 (revizuit în 2007)];
- (b) [eliminat] ...”

Punctul 92 este adăugat după cum urmează:

„92 IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 23, 52, 58, 60, 62, 63, 65, 68C, 77 și 81, a fost eliminat punctul 61 și au fost adăugate punctele 61A, 62A și 77A. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 14 Raportarea pe segmente

A14 IAS 14 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 2, 52A și 54 sunt modificate după cum urmează:

„2 Un set complet de situații financiare cuprinde o situație a poziției financiare, o situație a rezultatului global, o situație a fluxurilor de trezorerie, o situație a modificărilor capitalurilor proprii, și note, conform prevederilor IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007). Când o situație distinctă a veniturilor este prezentată în conformitate cu IAS 1, ea face parte din setul complet.

52A O entitate ... toate operațiunile care au fost clasificate ca fiind întrerupte la sfârșitul ultimei perioade de raportare prezentate.

54 Un exemplu de indicator al performanței unui segment, premergător rezultatului segmentului în profit sau pierdere, este marja brută raportată la vânzări. Exemple de indicatori ai performanței unui segment, raportați după rezultatul segmentului în situația rezultatului global sunt profitul sau pierderea din activități curente (fie înainte, fie după impozitul pe profit) și profitul sau pierderea.”

Punctul 85 este adăugat după cum urmează:

„85 IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 2. O entitate trebuie să aplice IAS 1 (revizuit în 2007) pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 16 Imobilizări corporale

A15 IAS 16 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 39 și 40 sunt modificate după cum urmează:

„39 Dacă valoarea contabilă a unui activ este majorată ca urmare a unei reevaluări, această majorare trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și integrată în capitaluri proprii sub titlul «surplus din reevaluare». Cu toate acestea ...

40 Dacă valoarea contabilă a unui activ ... Cu toate acestea, diminuarea rezultată din reevaluare trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global, în măsura în care există sold creditor în surplusul din reevaluare pentru acel activ. Diminuarea recunoscută în alte elemente ale rezultatului global reduce valoarea acumulată în capitalurile proprii cu titlul de surplus din reevaluare.”

La punctul 73 litera (e) subpunctul (iv), „recunoscute sau reluate direct în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „recunoscute sau reluate în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 81B este adăugat după cum urmează:

„81B IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 39, 40 și 73 litera (e) subpunctul (iv). O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 19 Beneficiile angajaților

A16 IAS 19 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 69, „la fiecare dată succesivă a bilanțului” se înlocuiește cu „la finalul fiecărei perioade succesive de raportare”.

Punctele 93A-93D sunt modificate după cum urmează:

„93A Dacă, așa cum este permis de punctul 93, o entitate adoptă o politică de recunoaștere a câștigurilor și pierderilor actuariale în perioada în care acestea apar, le poate recunoaște în alte elemente ale rezultatului global, în conformitate cu punctele 93B-93D, cu ...

93B Câștigurile și pierderile actuariale recunoscute în alte elemente ale rezultatului global, așa cum este permis de către punctul 93A, trebuie să fie prezentate în situația rezultatului global.

93C O entitate care recunoaște câștigurile și pierderile actuariale în conformitate cu punctul 93A trebuie să recunoască, de asemenea, orice ajustări care rezultă din limitarea de la punctul 58 litera (b) în alte elemente ale rezultatului global.

93D Câștigurile și pierderile actuariale și ajustările care rezultă din limitarea de la punctul 58 litera (b) care au fost recunoscute în alte elemente ale rezultatului global, trebuie să fie recunoscute imediat în rezultatul raportat. Acestea nu trebuie să fie reclasificate în profit sau pierdere într-o perioadă ulterioară.”

La punctul 105 și la al treilea punct din exemplul ce ilustrează punctul 106, „contul de profit și pierdere” se înlocuiește cu „profit sau pierdere”.

Punctul 120A este modificat după cum urmează:

„120A O entitate trebuie să prezinte următoarele informații despre planurile de beneficii determinate: ...

(h) valoarea totală recunoscută în alte elemente ale rezultatului global pentru fiecare dintre următoarele: ...

(i) pentru entitățile care recunosc câștigurile și pierderile actuariale în alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 93A, valoarea cumulată a câștigurilor și pierderilor actuariale recunoscute în alte elemente ale rezultatului global.”

Punctul 161 este adăugat după cum urmează:

„161 IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 93A-93D, 106 (exemplu) și 120A. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 20 Contabilitatea subvențiilor guvernamentale și prezentarea informațiilor legate de asistența guvernamentală

A17 IAS 20 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctele 14 și 15, „contul de profit și pierdere” se înlocuiește cu „profit sau pierdere”.

La punctul 28, „în scopul întocmirii bilanțului” se înlocuiește cu „în scopul prezentării în situația poziției financiare”.

Punctul 29A este adăugat după cum urmează:

„29A Dacă o entitate prezintă componentele de profit sau pierdere într-o situație distinctă a veniturilor, în conformitate cu punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007), ea prezintă în acea situație distinctă subvențiile aferente venitului, așa cum se prevede la punctul 29.”

Punctul 42 este adăugat după cum urmează:

„42 IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost adăugat punctul 29A. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 21 Efectele variației cursurilor de schimb valutare

A18 IAS 21 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 7, „... o situație de fluxuri de trezorerie a fluxurilor de trezorerie care rezultă ...” este înlocuit cu „o situație a fluxurilor de trezorerie pentru fluxurile de trezorerie care rezultă ...”

În titlul de deasupra punctului 23, „Raportarea la date ulterioare datei bilanțului” se înlocuiește cu „Raportarea la finalul perioadelor de raportare ulterioare”.

La punctul 27, „raportate inițial în capitaluri proprii” se înlocuiește cu „recunoscute inițial în alte elemente ale rezultatului global”.

La punctele 30 și 31, „recunoscut(ă) direct în capitalurile proprii” și „recunoscut(ă) în capitalurile proprii” sunt înlocuite cu „recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global”.

La punctul 32, „recunoscute inițial într-o componentă distinctă a capitalurilor proprii și recunoscute ca profit sau pierdere” se înlocuiește cu „recunoscute inițial în alte elemente ale rezultatului global și reclasificate din capitaluri proprii în profit sau pierdere”.

La punctul 33, „reclasificate la componenta distinctă a capitalurilor proprii” se înlocuiește cu „recunoscute în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 37 este modificat după cum urmează:

„37 Efectul ... Diferențele de schimb valutar care apar din conversia unei operațiuni din străinătate recunoscute anterior în alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctele 32 și 39 litera (c) nu sunt reclasificate din capitaluri proprii în profit sau pierdere până la cedarea operațiunii.”

La punctul 39 litera (a), „la cursul de închidere de la data aceluși bilanț” se înlocuiește „la cursul de închidere la data aceleiași situații a poziției financiare”.

La punctul 39 litera (b), „fiecare cont de profit și pierdere” se înlocuiește cu „fiecare situație prezentată a rezultatului global sau situație distinctă a veniturilor”.

La punctul 39 litera (c), „ca o componentă separată a capitalurilor proprii” se înlocuiește cu „în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctele 41, 45, 46, 48 și 52 sunt modificate după cum urmează:

„41 Diferențele de curs valutar la care face referire punctul 39 litera (c) rezultă din:

(a) conversia venitului și cheltuielilor la cursurile de schimb de la datele tranzacțiilor și a activelor și datoriilor la cursul de închidere.

...

Aceste diferențe de schimb nu sunt recunoscute în profit sau pierdere deoarece schimbările în cursurile valutare au un efect limitat sau indirect asupra fluxurilor de trezorerie actuale sau viitoare din operațiuni. Valoarea cumulată a diferențelor de schimb este prezentată într-o componentă distinctă a capitalurilor proprii până la cedarea operațiunii din străinătate. Atunci când diferențele de schimb sunt legate de o operațiune din străinătate care este consolidată, dar nu deținută în totalitate ...

45 Încorporarea ... În consecință, în situațiile financiare consolidate ale entității raportoare, o astfel de diferență de curs continuă să fie recunoscută în profit sau pierdere sau, dacă ea apare din circumstanțele descrise la punctul 32, este recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și integrată într-o componentă distinctă a capitalurilor proprii până la cedarea operațiunii din străinătate.

46 Atunci când ... IAS 27 permite utilizarea unei date diferite, cu condiția ca diferența să nu fie mai mare de trei luni și ajustările să fie făcute pentru efectele oricăror tranzacții semnificative sau ale altor evenimente care au loc între datele diferite. ...

48 La cedarea unei operațiuni din străinătate, valoarea cumulativă a diferențelor de curs aferente aceleiași operațiuni din străinătate, recunoscute în alte elemente ale rezultatului global și integrate într-o componentă distinctă a capitalurilor proprii, trebuie să fie reclasificată din capitaluri proprii în profit sau pierdere (ca ajustare din reclasificare) atunci când se recunoaște câștigul sau pierderea rezultat (ă) în urma cedării [a se vedea IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* revizuit în 2007].

52 O entitate trebuie să prezinte: ...

(b) diferențele nete de curs valutar recunoscute în alte elemente ale rezultatului global și integrate într-o componentă separată a capitalurilor proprii, și o reconciliere a valorii diferențelor de schimb de la începutul și la sfârșitul perioadei.”

Punctul 60A este adăugat după cum urmează:

„60A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 27, 30-33, 37, 39, 41, 45, 48 și 52. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 24 Prezentarea informațiilor privind părțile afiliate

A19 În IAS 24, la punctul 19, „în bilanț” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

IAS 27 Situații financiare consolidate și individuale

A20 IAS 27 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 4, în definiția metodei costului, „profituri cumulate” se înlocuiește cu „rezultatul reportat”.

Punctele 26, 27, 30 și 40 litera (e) sunt modificate după cum urmează:

- „26 Situațiile financiare ale societății-mamă și ale filialelor sale utilizate în întocmirea situațiilor financiare consolidate trebuie să fie întocmite pentru aceeași dată de raportare. Când finalul perioadei de raportare a societății-mamă este diferit de cel al filialei, filiala întocmește, în scopul consolidării, situații financiare suplimentare, pentru aceeași dată de raportare ca și societatea-mamă, cu excepția cazului în care este imposibil să se procedeze astfel.
- 27 Când ... situațiile financiare ale unei filiale utilizate în întocmirea situațiilor financiare consolidate sunt întocmite pentru o dată de raportare diferită de cea a societății-mamă trebuie să fie făcute ajustări pentru efectele tranzacțiilor sau evenimentelor semnificative care au loc între acea dată și data situațiilor financiare ale societății-mamă. În orice caz, diferența dintre finalul perioadei de raportare a filialei și cel al perioadei de raportare a societății-mamă nu trebuie să fie mai mare de trei luni. Durata perioadelor de raportare și orice diferență între finalurile perioadelor de raportare trebuie să fie aceleași de la o perioadă la alta.
- 30 Veniturile ... recunoscute ca alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu IAS 21 *Efectele variației cursurilor de schimb valutare*, sunt reclasificate la profit sau pierdere consolidat(ă) ca ajustare din reclasificare drept câștig sau pierdere din cedarea filialei.
- 40 Următoarele prezentări:
- (e) finalul perioadei de raportare aferentă situațiilor financiare ale unei filiale, atunci când aceste situații financiare sunt folosite la întocmirea situațiilor financiare consolidate și sunt întocmite la o dată de raportare sau pentru o perioadă diferită față de cele ale societății-mamă și motivul utilizării unei perioade sau date de raportare diferite; ...”

Punctul 43A este adăugat după cum urmează:

- „43A IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 30. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 28 Investiții în entitățile asociate

- A21 A21IAS 28 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 11, 24, 25, 37 litera (e) și 39 sunt modificate după cum urmează:

- „11 Conform metodei punerii în echivalență ... Ajustările valorii contabile pot fi, de asemenea, necesare în cazul modificării interesului proporțional al investitorului în entitatea în care acesta a investit, derivat din modificările altor elemente ale rezultatului global al entității în care s-a investit. Astfel de modificări le includ pe cele care rezultă din reevaluarea imobilizărilor corporale și din diferențele de conversie valutară. Partea investitorului din aceste modificări este recunoscută în alte elemente ale rezultatului global al investitorului [a se vedea IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)].
- 24 Cele mai recente ... Când finalul perioadei de raportare a investitorului este diferit de cel al entității asociate, entitatea asociată întocmește, pentru uzul investitorului, situații financiare la aceeași dată de raportare ca cea a situațiilor financiare ale investitorului, cu excepția cazului în care este imposibil să se procedeze astfel.
- 25 Atunci când ... situațiile financiare ale unei entități asociate folosite pentru aplicarea metodei punerii în echivalență sunt întocmite pentru o dată de raportare diferită de cea a investitorului ... În orice caz, diferența dintre finalul perioadei de raportare a entității asociate și cel al perioadei de raportare a investitorului nu trebuie să fie mai mare de trei luni. Durata perioadelor de raportare și orice diferență între datele de raportare trebuie să fie aceleași de la o perioadă la alta.
- 37 Următoarele prezentări ...
- (e) finalul perioadei de raportare aferentă situațiilor financiare ale unei entități asociate, atunci când aceste situații financiare sunt folosite la aplicarea metodei punerii în echivalență și sunt întocmite la o dată de raportare sau pentru o perioadă diferită de cea a investitorului, și motivul pentru utilizarea unei perioade sau date de raportare diferite;
- 39 Cota investitorului din modificările recunoscute în alte elemente ale rezultatului global al entității asociate trebuie să fie recunoscută de către investitor în alte elemente ale rezultatului global.”

Punctul 41A este adăugat după cum urmează:

„41A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 11 și 39. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 29 Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste

A22 IAS 29 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 27, „elemente din contul de profit sau pierdere” se înlocuiește cu „elemente din situația rezultatului global”.

La punctul 28, „elemente din contul de profit sau pierdere” se înlocuiește cu „elemente de venituri și cheltuieli”.

La punctul 36, „datele raportării” se înlocuiește cu „datele finale ale perioadelor de raportare”.

IAS 32 Instrumente financiare: Prezentare

A23 IAS 32 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 18, „în bilanțul entității” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare a entității”.

La punctul 29, ultima propoziție, „în bilanțul său” se înlocuiește cu „în situația poziției sale financiare”.

La punctul 40, „contul de profit sau pierdere” se înlocuiește cu „situația rezultatului global sau situația distinctă a veniturilor (dacă este prezentată)” (de două ori).

Punctul 97A este adăugat după cum urmează:

„97A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 40. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

Îndrumările de aplicare au fost modificate după cum se descrie mai jos.

La punctul AG31, „în bilanț” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

La punctul AG39, „în bilanțul unei entități” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare a unei entități”.

IAS 33 Rezultatul pe acțiune

A24 IAS 33 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 4, „în contul său separat de profit sau pierdere” se înlocuiește cu „în situația rezultatului său global”.

Punctul 4A este adăugat după cum urmează:

„4A Dacă o entitate prezintă componentele profitului sau pierderii într-o situație distinctă a veniturilor așa cum este prevăzut la punctul 81 din IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007), entitatea prezintă rezultatul pe acțiune numai în acea situație distinctă.”

La punctul 13, „Prezentarea situațiilor financiare” este eliminată.

Punctul 67 este modificat după cum urmează: „... dubla prezentare poate fi realizată pe o singură linie a situației rezultatului global.”

Punctele 67A, 68A, 73A și 74A sunt adăugate după cum urmează:

„67A Dacă o entitate prezintă componentele profitului sau pierderii într-o situație distinctă a veniturilor așa cum este prevăzut la punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007), entitatea prezintă rezultatul pe acțiune de bază și diluat, conform dispozițiilor de la punctele 66 și 67, în acea situație distinctă.

68A Dacă o entitate prezintă componentele de profit și pierdere într-o situație distinctă a veniturilor, conform descrierii de la punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007), ea prezintă rezultatul pe acțiune de bază și diluat pentru operațiunea întreruptă, conform dispoziției de la punctul 68, în acea situație distinctă sau în note.

- 73A Punctul 73 se aplică, de asemenea, unei entități care prezintă, în plus față de rezultatul pe acțiune de bază și diluat, valorile pe acțiune, altele decât cele prevăzute în prezentul standard, utilizând o componentă raportată a situației distincte a veniturilor [așa cum este prevăzut la punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007)].
- 74A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost adăugate punctele 4A, 67A, 68A și 73A. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, respectivele modificări trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 34 Raportarea financiară interimară

- A25 IAS 34 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 4, 5 și 8 sunt modificate după cum urmează:

„4 ...

*Un raport financiar interimar reprezintă un raport financiar care conține, pentru o perioadă financiară interimară, fie un set complet de situații financiare [așa cum este prevăzut în IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)], fie un set de situații financiare simplificate (așa cum este prevăzut în prezentul standard).*

- 5 IAS 1 (revizuit în 2007) definește un set complet de situații financiare ca incluzând următoarele componente:
- (a) o situație a poziției financiare la finalul perioadei;
 - (b) o situație a rezultatului global aferentă perioadei;
 - (c) o situație a modificărilor în capitalurile proprii aferentă perioadei;
 - (d) o situație a fluxurilor de trezorerie aferentă perioadei;
 - (e) note cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte informații explicative; și
 - (f) o situație a poziției financiare la începutul primei perioade comparative când o entitate aplică retrospectiv o politică contabilă sau realizează o retratare retrospectivă a elementelor din situațiile sale financiare sau când reclasifică elemente în situațiile sale financiare.
- 8 Un raport financiar interimar trebuie să includă ...
- (a) situația simplificată a poziției financiare;
 - (b) situația rezumată a rezultatului global, prezentată fie ca:
 - (i) o situație simplificată unică; fie
 - (ii) o situație distinctă simplificată a veniturilor și o situație rezumată a rezultatului global;
 - (c) situația simplificată a modificărilor capitalurilor proprii;
 - (d) situația simplificată a fluxurilor de trezorerie; și
 - (e) notele explicative selectate.”

Punctul 8A este adăugat după cum urmează:

- „8A Dacă o entitate prezintă componentele profitului sau pierderii într-o situație distinctă a veniturilor așa cum este prevăzut la punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007), entitatea prezintă informații interimare simplificate din acea situație distinctă.”

Punctul 11 este modificat după cum urmează:

- „11 În situația care prezintă componentele profitului sau pierderii pentru o perioadă interimară, o entitate trebuie să prezinte rezultatele pe acțiune de bază și diluate pentru acea perioadă.”

Punctul 11A este adăugat după cum urmează:

„11A Dacă o entitate prezintă componentele profitului sau pierderii într-o situație distinctă a veniturilor așa cum este prevăzut la punctul 81 din IAS 1 (revizuit în 2007), entitatea prezintă rezultatele pe acțiune de bază și diluate în acea situație distinctă.”

Punctul 12 este modificat după cum urmează:

„12 IAS 1 (revizuit în 2007) oferă îndrumări cu privire la structura situațiilor financiare. ...”

Alinatul 13 este eliminat.

La punctul 16 litera (j), „ultima dată anuală a bilanțului” se înlocuiește cu „finalul ultimei perioade anuale de raportare”.

Punctul 20 este modificat după cum urmează:

„20 Rapoartele interimare trebuie ...

- (a) ... anului financiar;
- (b) situațiile rezultatului global pentru perioada interimară curentă și situația cumulată pentru anul financiar curent până la zi, împreună cu situațiile comparative ale rezultatului global pentru perioadele interimare comparabile (curente și de la începutul anului până la zi) pentru anul financiar imediat anterior. Conform celor prevăzute de IAS 1 (revizuit în 2007), un raport interimar poate prezenta pentru fiecare perioadă fie o situație unică a rezultatului global, fie o situație care prezintă componentele de profit sau pierdere (situația distinctă a veniturilor) și o a doua situație care începe cu profitul sau pierderea și care prezintă componente ale altor elemente ale rezultatului global (situația rezultatului global).
- (c) situația modificărilor capitalurilor proprii ... anului financiar imediat anterior.
- (d) ...”

La punctul 21, „încheindu-se la data raportării interimare” se înlocuiește cu „până la finalul perioadei interimare”.

La punctul 30 litera (b), „în bilanț” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

La punctul 31, „atât la data de raportare financiară anuală cât și la data de raportare financiară interimară” se înlocuiește cu „atât la finalul perioadei de raportare financiară anuală, cât și la finalul perioadei de raportare financiară interimară”.

La punctul 32, „la o dată de raportare interimară” se înlocuiește cu „la finalul unei perioade de raportare interimare” și „la data raportării anuale” se înlocuiește cu „la finalul perioadei de raportare anuale”.

Punctul 47 este adăugat după cum urmează:

„47 IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. Mai mult, au fost modificate punctele 4, 5, 8, 11, 12 și 20, a fost eliminat punctul 13 și au fost adăugate punctele 8A și 11A. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 36 Deprecierea activelor

A26 IAS 36 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 61 și 120 sunt modificate după cum urmează:

„61 O pierdere din depreciere aferentă unui activ care nu a fost reevaluat este recunoscută în profit sau pierdere. Cu toate acestea, o pierdere din depreciere aferentă unui activ reevaluat este recunoscută în alte elemente ale rezultatului global cu condiția ca pierderea din depreciere să nu depășească valoarea surplusului din reevaluarea aceluiași activ. O astfel de pierdere din depreciere aferentă unui activ reevaluat reduce valoarea surplusului din reevaluare pentru acel activ.

120 O reluare a unei pierderi din deprecierea unui activ reevaluat este recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și mărește surplusul din reevaluare pentru acel activ. Totuși, ...”

La punctele 126 și 129, „direct în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 140A este adăugat după cum urmează:

„140A IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 61, 120, 126 și 129. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 37 *Provizioane, datorii contingente și active contingente*

A27 IAS 37 este modificat după cum se descrie mai jos.

La punctul 25, „elemente din bilanț” se înlocuiește cu „elemente din situația poziției financiare”.

La punctul 75, „pe care le iau utilizatorii” se înlocuiește cu „pe care le fac utilizatorii”.

IAS 38 *Imobilizări necorporale*

A28 IAS 38 este modificat după cum se descrie mai jos.

Punctele 85 și 86 sunt modificate după cum urmează:

„85 Dacă valoarea contabilă a unei imobilizări necorporale este majorată ca rezultat al unei reevaluări, atunci creșterea trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și adăugată capitalurilor proprii cu titlu de surplus din reevaluare. Totuși, ...

86 Dacă valoarea contabilă a unei imobilizări ... Totuși, reducerea trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global în limita oricărui sold creditor al surplusului din reevaluare legat de acel activ. Scăderea recunoscută în alte elemente ale rezultatului global reduce valoarea acumulată în capitalurile proprii la titlul «surplus din reevaluare».”

La punctul 87, „prin contul de profit și pierdere” se înlocuiește cu „prin profit sau pierdere”.

La punctul 118 litera (e) subpunctul (iii), „direct în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „în alte elemente ale rezultatului global”.

Punctul 130B este adăugat după cum urmează:

„130B IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, au fost modificate punctele 85, 86 și 118 litera (e) subpunctul (iii). O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 39 *Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare*

A29 IAS 39 este modificat după cum se descrie mai jos.

Referirile la:

— „recunoscut în capitalurile proprii” și „recunoscut direct în capitalurile proprii” se înlocuiesc cu „recunoscut în alte elemente ale rezultatului global”.

— „element-rând separat din bilanț” se înlocuiește cu „element-rând separat din situația poziției financiare”.

În ultima frază a punctului 11, „în situațiile financiare” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

La punctul 12, „la o dată de raportare financiară ulterioară”, se înlocuiește cu „la finalul perioadei ulterioare de raportare financiară”.

La punctul 14, „în bilanț” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

Punctele 54 și 55 sunt modificate după cum urmează:

„54 Dacă, în urma ... Orice câștig sau pierdere precedent(ă) care decurge din acel activ, care a fost recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 55 litera (b) trebuie să fie contabilizat(ă) după cum urmează:

(a) În cazul ... Dacă activul financiar este depreciat ulterior, orice câștig sau pierdere care a fost recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global se reclassifică din capitalurile proprii în profit sau pierdere în conformitate cu punctul 67.

(b) În cazul unui activ financiar care nu are o dată fixă de scadență, câștigul sau pierderea trebuie să fie recunoscut(ă) în profit sau pierdere atunci când activul financiar va fi vândut sau cedat în alt mod. Dacă activul financiar este ulterior depreciat, orice câștig sau pierdere anterior(anterioară) care a fost recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global este reclassificat(ă) din capitalurile proprii în profit sau pierdere în conformitate cu punctul 67.

55 Un câștig sau o pierdere ... trebuie recunoscut(ă), după cum urmează.

(a) ...

(b) Un câștig sau o pierdere generat(ă) de un activ financiar disponibil pentru vânzare trebuie să fie recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global, cu excepția pierderilor din depreciere (a se vedea punctele 67-70) și a câștigurilor și pierderilor din diferențele de curs valutar (a se vedea Anexa A punctul AG83), până când activul financiar este derecunoscut. În acel moment, câștigul sau pierderea cumulat(ă) recunoscut(ă) anterior în alte elemente ale rezultatului global trebuie să fie reclassificat(ă) din capitaluri proprii în profit sau pierdere, ca ajustare din reclassificare [a se vedea IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)]. Totuși, ...”

La punctul 68, „este înlăturată din capitalurile proprii și recunoscută în profit sau pierdere” se înlocuiește cu „reclassificată din capitaluri proprii în profit sau pierdere”.

La punctul 95 litera (a), „recunoscută direct în capitalurile proprii prin situația modificărilor în capitalurile proprii (a se vedea IAS 1)” se înlocuiește cu „recunoscută în alte elemente ale rezultatului global”.

La punctul 97, „reclassificate în profit sau pierdere” se înlocuiește cu „reclassificate din capitaluri proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclassificare [a se vedea IAS 1 (revizuit în 2007)]”.

Punctele 98 și 100 sunt modificate după cum urmează:

„98 Dacă o acoperire ...

(a) Reclasifică câștigurile și pierderile asociate care au fost recunoscute în alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 95 în profit sau pierdere ca ajustare din reclassificare [a se vedea IAS 1 (revizuit în 2007)] în aceeași perioadă sau perioade în timpul căreia/căroră activul dobândit sau datoria asumată afectează profitul sau pierderea (cum ar fi perioadele în care este recunoscută cheltuiala cu amortizarea sau costul vânzărilor). Totuși, dacă o entitate se așteaptă ca toată pierderea, sau o parte din aceasta, recunoscută în alte elemente ale rezultatului global să nu fie recuperată în una sau în mai multe perioade viitoare, ea trebuie să reclassifice din capitalurile proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclassificare valoarea care se așteaptă a nu fi recuperată.

(b) Îndepărtează câștigurile și pierderile asociate care au fost recunoscute în alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu punctul 95 ...

100 Pentru acoperirile fluxurilor de trezorerie împotriva riscurilor, altele decât cele la care fac referire punctele 97 și 98, valorile care au fost recunoscute în alte elemente ale rezultatului global trebuie să fie reclassificate din capitaluri proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclassificare [a se vedea IAS 1 (revizuit în 2007)] în aceeași perioadă sau aceleași perioade în care tranzacția previzionată acoperită afectează profitul sau pierderea (de exemplu, atunci când are loc o vânzare previzionată).”

La punctul 101, „rămâne recunoscut(ă) direct în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „a fost recunoscut în alte elemente ale rezultatului global”, „trebuie să rămână recunoscut(ă) separat în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „trebuie să rămână separat în capitalurile proprii” și „trebuie să fie recunoscut în profit sau pierdere” se înlocuiește cu „trebuie să fie reclassificat din capitalurile proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclassificare”.

Punctul 102 este modificat după cum urmează:

„102 Operațiunile de acoperire împotriva riscurilor a unei investiții nete ...

- (a) partea din câștig sau pierdere din instrumentul de acoperire împotriva riscurilor care este considerată a fi o acoperire eficace (a se vedea punctul 88) trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global; și
- (b) partea ineficace trebuie să fie recunoscută în profit sau pierdere.

Câștigul sau pierderea aferent(ă) instrumentului de acoperire împotriva riscurilor care este legat(ă) de partea eficace a acoperirii care a fost recunoscută în alte elemente ale rezultatului global trebuie să fie reclasificat(ă) din capitaluri proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclasificare [a se vedea IAS 1 (revizuit în 2007)] la cedarea operațiunii din străinătate.”

Punctul 103C se adaugă după cum urmează:

„103C IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. Mai mult, au fost modificate punctele 26, 27, 34, 54, 55, 57, 67, 68, 95 litera (a), 97, 98, 100, 102, 105, 108, AG4D, AG4E litera (d) subpunctul (i), AG56, AG67, AG83 și AG99B. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

Punctele 105 și 108 sunt modificate după cum urmează:

„105 Atunci când ... Pentru orice astfel de activ financiar entitatea trebuie să recunoască toate modificările cumulate în valoarea justă într-o componentă separată a capitalurilor proprii până la derecunoașterea sau deprecierea ulterioară, atunci când entitatea trebuie să reclasifice acel câștig sau acea pierdere cumulat(ă) din capitaluri proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclasificare [a se vedea IAS 1 (revizuit în 2007)]. Entitatea ...

108 O entitate nu trebuie să ajusteze valoarea contabilă a activelor nefinanciare și a datoriilor nefinanciare pentru a exclude câștigurile și pierderile legate de acoperirile împotriva riscurilor aferente fluxurilor de trezorerie care au fost incluse în valoarea contabilă înainte de începutul exercițiului financiar în care prezentul standard a fost aplicat pentru prima dată. La începutul perioadei financiare în care prezentul standard a fost aplicat pentru prima dată, orice valoare recunoscută în afara profitului sau pierderii (în alte elemente ale rezultatului global sau direct în capitalurile proprii) pentru o acoperire împotriva riscurilor a unui angajament ferm care, în baza prezentului standard, este contabilizată ca o acoperire a valorii juste, trebuie să fie reclasificată ca activ sau datorie, cu excepția unei acoperiri împotriva riscului valutar care continuă să fie tratată ca acoperire a fluxurilor de trezorerie.”

Anexa A *Îndrumări de aplicare* se modifică după cum se descrie mai jos.

La punctul AG4E litera (d) subpunctul (i), „modificările raportate în capitalurile proprii” se înlocuiește cu „modificările recunoscute în alte elemente ale rezultatului global”.

La punctul AG25, „fiecare dată ulterioară a bilanțului” se înlocuiește cu „finalul fiecărei perioade ulterioare de raportare”.

La punctul AG51 litera (a), „în bilanț” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

La punctul AG67, „Următoarea dată de raportare financiară” se înlocuiește cu „finalul perioadei de raportare”.

Punctul AG99B este modificat după cum urmează:

„AG99B AG99BDacă acoperirea împotriva riscului a unei tranzacții preconizate din interiorul grupului îndeplinește condițiile contabilității de acoperire împotriva riscurilor, orice câștig sau pierdere recunoscut(ă) în alte elemente ale rezultatului global în conformitate cu paragraful 95 litera (a) trebuie să fie reclasificat(ă) din capitalurile proprii în profit sau pierdere ca ajustare din reclasificare în aceeași perioadă sau perioade în care riscul valutar al tranzacției acoperite împotriva riscurilor afectează profitul sau pierderea consolidat(ă).”

La punctul AG129, „în bilanț” se înlocuiește cu „în situația poziției financiare”.

IAS 40 Investiții imobiliare

A30 În IAS 40, punctul 62 este modificat după cum urmează:

„62 Până la data ... Cu alte cuvinte:

- (a) orice reducere rezultată a valorii contabile a proprietății imobiliare este recunoscută în profit sau pierdere. Cu toate acestea, în situația în care o valoare este inclusă în surplusul din reevaluare aferent respectivei proprietăți imobiliare, reducerea acesteia este recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și diminuează surplusul din reevaluare din cadrul capitalurilor proprii.

(b) orice creștere rezultată a valorii contabile este tratată după cum urmează:

(i) ...

(ii) orice valoare rămasă a creșterii va fi recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și va majora surplusul din reevaluare din cadrul capitalurilor proprii. În situația unei cedări ulterioare ...”

Punctul 85A este adăugat după cum urmează:

„85A IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 62. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IAS 41 *Agricultura*

A31 La punctul 24 litera (a) din IAS 41, „o dată a bilanțului” se înlocuiește cu „finalul perioadei de raportare”.

IFRIC 1 *Modificări ale datoriilor existente din dezafectare, reconstituire și de natură similară*

A32 IFRIC 1 este modificat după cum se descrie de mai jos:

În secțiunea „Referințe”, „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2003)” se înlocuiește cu „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)”.

Punctul 6 este modificat după cum urmează:

„6 Dacă activul aferent este evaluat utilizându-se modelul reevaluării:

(a) modificări ale datoriei ... astfel încât:

(i) o scădere a datoriei [conform literei (b)] trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și va majora surplusul din reevaluare din cadrul capitalurilor proprii, ...

(ii) o creștere a datoriei trebuie să fie recunoscută în profit sau pierdere, cu excepția cazului în care aceasta trebuie să fie recunoscută în alte elemente ale rezultatului global și reduce surplusul din reevaluare din cadrul capitalurilor proprii în măsura ...

(b) ...

(c) o modificare ... Orice astfel de reevaluare trebuie să fie luată în calcul la determinarea valorilor ce vor fi recunoscute în profit sau pierdere sau în alte elemente ale rezultatului global conform literei (a). Dacă reevaluarea este necesară, toate activele din acea clasă trebuie să fie reevaluate.

(d) IAS 1 prevede prezentarea în situația rezultatului global a fiecărei componente din alte elemente ale rezultatului global sau cheltuielii globale. Pentru respectarea acestei dispoziții, modificarea surplusului din reevaluare generată de o modificare a datoriei trebuie să fie identificată separat și prezentată ca atare.”

Punctul 9A este adăugat după cum urmează:

„9A 9AIAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 6. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

IFRIC 7 *Aplicarea metodei retratării conform IAS 29 Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste*

A33 IFRIC 7 este modificat după cum se descrie mai jos:

La punctul 3, „data de închidere a bilanțului aferent perioadei de raportare” se înlocuiește cu „finalul perioadei de raportare”.

La punctul 4, „data de închidere a bilanțului” se înlocuiește cu „finalul perioadei de raportare” și „data de închidere a bilanțului acelei perioade” se înlocuiește cu „finalul acelei perioadei de raportare”.

IFRIC 10 Raportarea financiară interimară și deprecierea

A34 IFRIC 10 este modificat după cum se descrie mai jos:

La punctul 1, „fiecare dată de raportare” se înlocuiește cu „finalul fiecărei perioade de raportare”, „fiecare dată a bilanțului” se înlocuiește cu „finalul fiecărei perioade de raportare” și „o dată ulterioară de raportare sau de bilanț” se înlocuiește cu „finalul unei perioade ulterioare de raportare”.

La punctul 7, „o dată ulterioară a bilanțului” se înlocuiește cu „la finalul unei perioade ulterioare de raportare”.

IFRIC 14 IAS 19 – Limita unui activ privind beneficiul determinat, cerințele minime de finanțare și interacțiunea lor

A34A IFRIC 14 este modificat după cum se descrie mai jos:

La punctul 10, „activul sau datoria din bilanțul net” se înlocuiește cu activul sau datoria netă recunoscută în situația „poziției financiare”.

La punctul 26 litera (b) „situația veniturilor și cheltuielilor recunoscute” se înlocuiește cu „alte venituri totale”.

Punctul 27A este adăugat după cum urmează:

„27A IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 26. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

SIC-7 Introducerea monedei euro

A35 SIC-7 este modificat după cum urmează.

În secțiunea „Referințe”, este adăugat „IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare (revizuit în 2007)”.

Punctul 4 litera (b) este modificat după cum urmează:

„4 Aceasta înseamnă că, în special:

(a) ...

(b) diferențele de schimb valutar cumulate aferente conversiei situațiilor financiare pentru operațiunile din străinătate, recunoscute în alte elemente ale rezultatului global, trebuie să fie acumulate în capitalurile proprii și trebuie să fie reclasificate din capitaluri proprii în profit sau pierdere numai la cedarea investiției nete în operațiunea din străinătate; și ...”

Sub titlul „Data intrării în vigoare” este adăugat un nou punct după „IAS 8”, după cum urmează:

„IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 4. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

SIC-10 Asistența guvernamentală – Fără relații specifice cu activitățile de exploatare

A36 În SIC-10, la punctul 3, „capitalurile proprii” se înlocuiesc cu „participațiile acționarilor”.

SIC-13 Entități controlate în comun – Contribuții nemonetare ale asociaților

A37 În SIC-13, la punctul 3 litera (a), „contul de profit și pierdere” se înlocuiește cu „profit sau pierdere”.

SIC-15 Contracte de leasing operațional – Stimulente

A38 În SIC-15, în secțiunea „Referințe”, „IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare (revizuit în 2003)” se înlocuiește cu „IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare (revizuit în 2007)”.

SIC-25 Impozitul pe profit – Modificări ale statului fiscal al unei entități sau al acționarilor săi

A39 SIC-25 este modificat după cum urmează.

În secțiunea „Referințe”, este adăugat „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)”.

Punctul 4 este modificat după cum urmează:

„4 O modificare a statutului fiscal al unei entități sau al acționarilor săi nu generează creșteri sau reduceri ale valorilor recunoscute în afara profitului sau pierderii. Consecințele modificării statutului fiscal asupra impozitului curent și a celui amânat trebuie să fie incluse în profitul sau pierderea perioadei, cu excepția cazului în care consecințele respective se referă la tranzacții și evenimente care au drept rezultat, în aceeași perioadă sau într-o perioadă diferită, o creditare sau o debitare directă a valorii recunoscute a capitalurilor proprii sau a valorilor recunoscute în alte elemente ale rezultatului global. Acele consecințe fiscale aferente modificărilor valorii recunoscute a capitalurilor proprii, în aceeași perioadă sau într-o perioadă diferită (care nu sunt incluse în profit sau pierdere), trebuie să fie debitate sau creditate direct în capitalurile proprii. Acele consecințe fiscale aferente valorilor recunoscute în alte elemente ale rezultatului global trebuie să fie recunoscute în alte elemente ale rezultatului global.”

Sub titlul „Data intrării în vigoare” este adăugat un nou punct după „IAS 8” după cum urmează:

„IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 4. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”

SIC-29 Acorduri de concesiune a serviciilor: Prezentări de informații

A40 În SIC-29, în secțiunea „Referințe”, „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2003)” se înlocuiește cu „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)”.

SIC-32 Imobilizări necorporale – Costuri asociate creării de website-uri

A41 SIC-32 este modificat după cum se descrie mai jos.

În secțiunea „Referințe”, „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2003)” se înlocuiește cu „IAS 1 *Prezentarea situațiilor financiare* (revizuit în 2007)”.

Punctul 5 este modificat după cum urmează:

„5 Prezenta interpretare ... În plus, când o entitate angajează cheltuieli cu un furnizor de servicii internet care găzduiește website-ul entității, cheltuiala este recunoscută ca un cost în conformitate cu punctul 88 din IAS 1 și cu *Cadrul general atunci când serviciile sunt primite*.”

Sub titlul „Data intrării în vigoare” este adăugat un al doilea punct după cum urmează:

„IAS 1 (revizuit în 2007) a modificat terminologia utilizată în cadrul IFRS-urilor. În plus, a fost modificat punctul 5. O entitate trebuie să aplice respectivele modificări pentru perioadele anuale care încep la 1 ianuarie 2009 sau ulterior acestei date. Dacă o entitate aplică IAS 1 (revizuit în 2007) pentru o perioadă anterioară, modificările trebuie aplicate pentru respectiva perioadă anterioară.”